Μητρώο Θεμάτων Γνώσεων
Γνωστικό Αντικείμενο: Διοικητικό Δίκαιο

1. **Αποτελεί πηγή του διοικητικού δικαίου:**
   α. Το διοικητικό έθιμο
   β. Οι γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου
   γ. Το Σύνταγμα
   δ. Όλες οι λοιπές απαντήσεις

2. **Κανόνες θεσπιζόμενοι με νομοθετικές πράξεις είναι υπέρτερης τυπικής ισχύος:**
   α. Των ατομικών διοικητικών πράξεων γενικού περιεχομένου
   β. Των κανόνων δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης
   γ. Των διεθνών συμβάσεων, οι οποίες κυρώθηκαν με νομοθετικές πράξεις
   δ. Των κανόνων του Συντάγματος

3. **ΔΕΝ αποτελεί γενική αρχή του Διοικητικού Δικαίου:**
   α. Η χρηστή διοίκηση
   β. Η χρονική προτεραιότητα
   γ. Η προστατευομένη εμπιστοσύνη του/της διοικουμένου/ης
   δ. Η αμεροληψία των οργάνων της διοίκησης

4. **Οι γενικές αρχές διοικητικού δικαίου:**
   α. Είναι διατυπωμένες σε συγκεκριμένο συνταγματικό κείμενο
   β. Είναι θεωρητικές κατασκευές προς υποβοήθηση της έρευνας της διοικητικής επιστήμης
   γ. Προκύπτουν από το σύνολο της νομοθεσίας που ρυθμίζει θέματα οργάνωσης και λειτουργίας των διοικητικών οργάνων
   δ. Προκύπτουν μόνο από το σύνολο της νομολογίας των διοικητικών δικαστηρίων

5. **Η αρχή της διαφάνειας κατά τη διαχείριση των πόρων της τοπικής αυτοδιοίκησης:**
   α. Επιτρέπει τον έλεγχο σκοπιμότητας ειδικά ως προς την οικονομική διαχείριση των ΟΤΑ
   β. Συνεπάγεται την υποχρεωτική διαχείριση των λογαριασμών τους από την Τράπεζα της Ελλάδος
   γ. Συνεπάγεται υποχρεώσεις δημοσιότητας προς το κοινό και ανακοίνωσης σχετικών πληροφοριών σε κρατικές αρχές
   δ. Καλύπτεται μέσω των δημοσιονομικών ελέγχων που ασκούν τα όργανα του Ελεγκτικού Συνεδρίου

6. **Η αρχή της χρηστής διοίκησης:**
   α. Αποτελεί γενική αρχή μόνο του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

β. Έχει ρητή συνταγματική κατοχύρωση στην ελληνική έννομη τάξη
γ. Διέπει την άσκηση της δέσμιας αρμοδιότητας της Διοίκησης
δ. Διέπει την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας της Διοίκησης

7. Η αρχή της αποδοτικότητας έχει την έννοια ότι η:

α. Κεντρική Δημόσια Διοίκηση οφείλει να στοχεύει στη συνεχή αναβάθμιση του επιπέδου των εργαζομένων της
β. Λειτουργία της Κεντρικής Δημόσιας Διοίκησης οφείλει να συμπεριλαμβάνει τις απολύτως αναγκαίες προς την εκπλήρωση της αποστολής της δράσεις
γ. Λειτουργία της Κεντρικής Δημόσιας Διοίκησης οφείλει να κατατείνει στην εκπλήρωση της αποστολής της με τη χρήση των λιγότερων, κατά το δυνατόν, πόρων
δ. Κεντρική Δημόσια Διοίκηση οφείλει να κάνει χρήση ποιοτικών πληροφοριών και δεδομένων για τη λήψη των αποφάσεων

8. Το τεκμήριο νομιμότητας των διοικητικών πράξεων σημαίνει ότι:

α. Η Διοίκηση δεν παρανομεί ποτέ
β. Οι πράξεις της Διοίκησης δεν είναι δυνατόν να ακυρωθούν από τα Δικαστήρια
γ. Η Διοίκηση ενεργεί πάντα σύμφωνα με το νόμο γιατί γνωρίζει καλύτερα τη νομιμότητα
δ. Μετά την παρέλευση της προθεσμίας που τίθεται για ευθεία προσβολή μίας διοικητικής πράξης, δεν μπορεί αυτή να ελεγχθεί παρεμπιπτόντως παρά μόνον υπό προϋποθέσεις

9. Σύμφωνα με την αρχή της επικαιρότητας, μπορεί το αποφασίζον όργανο να εκδώσει νομίμως την εκτελεστή πράξη, χωρίς τη λήψη της γνώμης που απαιτείται βάσει διάταξης νόμου;

α. Όχι, δεν μπορεί
β. Μπορεί, μετά την πάροδο άπρακτου οριζομένου σε διατάξεις ή ευλόγου χρονικού διαστήματος
γ. Μπορεί, αρκεί να αιτιολογήσει πλήρως, ορισμένως και επαρκώς την εκτελεστή πράξη
δ. Μπορεί, μετά την πάροδο άπρακτου οριζομένου σε διατάξεις ή ευλόγου χρονικού διαστήματος καθώς και μπορεί, αρκεί να αιτιολογήσει πλήρως, ορισμένως και επαρκώς την εκτελεστή πράξη

10. Η υποχρέωση συμμόρφωσης της διοίκησης σε δικαστικές αποφάσεις απορρέει:

α. Από διατάξεις του Συντάγματος και γενικές αρχές του κράτους δικαίου
β. Από τη διοικητική πρακτική
γ. Από τις αποφάσεις της διοίκησης του φορέα συμμόρφωσης
δ. Από τις εγκυκλίους και τις οδηγίες των Υπουργείων σε συνάρτηση με τη δημοσιονομική δυνατότητα του φορέα συμμόρφωσης

11. Η αρχή της αναλογικότητας επιβάλλει στη Διοίκηση την τήρηση τριών κριτηρίων. Ποιο δεν είναι από τα ακόλουθα:

α. Καταλληλότητα
β. Αναγκαιότητα
γ. Δημοσιότητα
δ. Αναλογία εν στενή εννοία

12. Ποια από τις ακόλουθες αρχές Διοικητικού Δικαίου δεν έχει ρητή συνταγματική κατοχύρωση:

α. Η αρχή της νομιμότητας

β. Η αρχή της αναλογικότητας
γ. Η αρχή της χρηστής Διοίκησης
δ. Η αρχή της ισότητας

13. Η «αρχή της χρηστής διοίκησης» λειτουργεί:
α. Αυτόνομα και δύναται να οδηγήσει στην εφαρμογή μιας μη σύννομης πράξης
β. Συμπληρωματικά στις άλλες αρχές και δεν δύναται να θεμελιώσει αυτοτελώς παράβαση κατ΄ουσίαν διάταξης νόμου
γ. Αυτόνομα μόνο σε διοικητικές διαφορές ουσίας
δ. Ως μη δεσμευτική αρχή στο ελληνικό δίκαιο

14. Η έννοια του «τεκμηρίου νομιμότητας» κάμπτεται:
α. Όταν η πράξη είναι προδήλως παράνομη
β. Όταν η πράξη είναι ανυπόστατη
γ. Ποτέ, το τεκμήριο ισχύει πάντα μέχρι την ακύρωση της πράξης
δ. Όταν η Διοίκηση παραδέχεται το μη σύννομο της πράξης της

15. Ποια αρχή επιβάλλει στη διοίκηση να λαμβάνει υπόψη της όλα τα κρίσιμα στοιχεία, πριν λάβει μια απόφαση:
α. Η αρχή της αναλογικότητας
β. Η αρχή της χρηστής διοίκησης
γ. Η αρχή της νομιμότητας
δ. Η αρχή της δημοσιότητας

16. Το δικαίωμα προηγούμενης ακρόαση αποτελεί έκφανση γενικής αρχής του διοικητικού δικαίου:
α. Της αρχής της αναλογικότητας
β. Της αρχής της νομιμότητας
γ. Της αρχής της χρηστής διοίκησης
δ. Της αρχής της ιεραρχίας

17. Η αρχή της αμεροληψίας κατοχυρώνεται:
α. Αποκλειστικά στο εθνικό δίκαιο
β. Στο εθνικό και στο υπερεθνικό δίκαιο, όπως στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ε.Σ.Δ.Α.)
γ. Μόνο στον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
δ. Μόνο στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ε.Σ.Δ.Α.)

18. Ποια αρχή διασφαλίζει ότι τα μέλη συλλογικού οργάνου είναι ενήμερα για τα θέματα της συνεδρίασης:
α. Η αρχή της δημοσιότητας
β. Η αρχή της προφορικότητας
γ. Η αρχή της προηγούμενης κλήσης, συνοδευόμενη από την ημερήσια διάταξη
δ. Η αρχή της αυτεπάγγελτης ενέργειας

19. Ποια αρχή παραβιάζεται αν η απόφαση του συλλογικού διοικητικού οργάνου βασίζεται σε εξωτερικές πληροφορίες και όχι στα στοιχεία του φακέλου:

α. Η αρχή της νομιμότητας
β. Η αρχή της διακριτικής ευχέρειας
γ. Η αρχή της αναλογικότητας
δ. Η αρχή της αμεροληψίας

20. Η αρχή της προστατευομένης εμπιστοσύνης του διοικουμένου λειτουργεί ως όριο:
α. Στην ανάκληση όλων των πράξεων
β. Στην ανάκληση παράνομων ευμενών πράξεων μετά τον εύλογο χρόνο
γ. Στην ανάκληση δυσμενών πράξεων
δ. Στην ανάκληση κανονιστικών πράξεων

21. Ποια αρχή διέπει το προσυμβατικό στάδιο κατάρτισης μιας διοικητικής σύμβασης:
α. Η αρχή της διακριτικής ευχέρειας
β. Η αρχή της σκοπιμότητας
γ. Η αρχή της δέσμιας αρμοδιότητας
δ. Η αρχή της ίσης μεταχείρισης, της διαφάνειας και του υγιούς ανταγωνισμού

22. Διοικητική πράξη που φέρει νομική πλημμέλεια:
α. Δεν είναι εκτελεστή μέχρι να επανεκδοθεί χωρίς νομική πλημμέλεια
β. Είναι εκτελεστή μέχρι την ακύρωσή της με δικαστική απόφαση ή με διοικητική πράξη
γ. Δεν είναι εκτελεστή
δ. Είναι ή δεν είναι εκτελεστή ανάλογα με το είδος της πράξεως

23. Ανάκληση ανακλητικής πράξης εκ μέρους της Διοίκησης:
α. Δεν επιτρέπεται
β. Είναι επιτρεπτή
γ. Είναι επιτρεπτή αλλά δεν παράγει κανένα έννομο αποτέλεσμα
δ. Είναι επιτρεπτή εάν προβλέπεται ρητά στα πλαίσια άσκησης διοικητικής εποπτείας

24. Στην περίπτωση εξαφάνισης μιας διοικητικής πράξης θεωρείται ότι:
α. Η διοικητική πράξη ίσχυε μέχρι την εξαφάνισή της.
β. Έληξε εφεξής η ισχύς της πράξης.
γ. Η διοικητική πράξη ουδέποτε ίσχυσε.
δ. Η διοικητική πράξη ουδέποτε εκδόθηκε.

25. Οι κανονιστικές πράξεις της Διοίκησης:
α. Θεσπίζουν γενικούς και αφηρημένους κανόνες δικαίου
β. Χρειάζονται ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία
γ. Αναφέρονται ατομικά σε ορισμένη ρύθμιση ή φυσικό ή νομικό πρόσωπο
δ. Περιβάλλονται μόνον τον τύπο του προεδρικού διατάγματος

26. Μετά την κατάργηση της εξουσιοδοτικής διάταξης νόμου η κανονιστική πράξη, που έχει ήδη εκδοθεί δυνάμει αυτής:
α. Δεν παύει να ισχύει
β. Παύει να ισχύει
γ. Χάνει το νόμιμο έρεισμά της και είναι ακυρωτέα
δ. Καθίσταται ανυπόστατη

27. Η απλή γνωμοδότηση είναι:

α. Εκτελεστή πράξη
β. Δεν έχει εκτελεστό χαρακτήρα
γ. Διαπιστωτική πράξη
δ. Διαδικαστική ενέργεια

28. Μία παράνομη ευμενής ατομική διοικητική πράξη:

α. Δεν επιτρέπεται να ανακληθεί
β. Ανακαλείται ελευθέρως εφόσον συντρέχει λόγος δημοσίου συμφέροντος
γ. Ανακαλείται μόνο εντός ευλόγου χρόνου
δ. Δεν ανακαλείται, αλλά μόνον καταργείται για το μέλλον

29. Εφόσον σε μία διοικητική πράξη ελλείπουν τα εξωτερικά στοιχεία και το τεκμήριο νομιμότητας, η πράξη είναι:

α. Ανυπόστατη
β. Άκυρη
γ. Ακυρώσιμη
δ. Ελαττωματική

30. Η άδεια οδήγησης αυτοκινήτου:

α. Είναι συστατική, ευμενής και θετική ατομική διοικητική πράξη
β. Δεν ανακαλείται, αλλά μπορεί να λήξει η ισχύς της με την παρέλευση του χρόνου ισχύος που αναγράφεται σε αυτήν
γ. Δεν είναι διοικητική πράξη
δ. Δεν έχει εκτελεστότητα, επειδή όποιος/α την κατέχει μπορεί να αποφασίσει εάν θα οδηγήσει ή όχι αυτοκίνητο

31. Η απλή γνώμη:

α. Είναι διοικητική πράξη κατά την τεχνική έννοια του όρου
β. Δεν προβλέπεται στο νόμο, αλλά δεν απαγορεύεται
γ. Είναι αναγκαίο να ακολουθείται από το όργανο που αποφασίζει
δ. Επιβάλλει στο όργανο που έχει αποφασιστική αρμοδιότητα την υποχρέωση να αιτιολογήσει την πράξη του, όταν αφίσταται αυτής

32. Η πράξη προκήρυξης δημοψηφίσματος στην Ελλάδα είναι:

α. Κανονιστική διοικητική πράξη
β. Πράξη του Προέδρου της Δημοκρατίας με διοικητικό περιεχόμενο
γ. Ατομική διοικητική πράξη
δ. Διοικητική πράξη δεκτική πλήρους ακυρωτικού και ουσιαστικού δικαστικού ελέγχου

33. Η πράξη διορισμού μελών συλλογικού διοικητικού οργάνου είναι:

α. Ατομική διοικητική πράξη
β. Κανονιστική διοικητική πράξη
γ. Ατομική πράξη γενικού περιεχομένου
δ. Κυβερνητική πράξη

34. Η ισχύς διοικητικής πράξης λήγει:

α. Όταν παρέλθει η προθεσμία ισχύος της
β. Όταν εκλείψει το αντικείμενο ρύθμισης της πράξης
γ. Όταν ανακληθεί η πράξη και η ανάκληση ενεργεί για το μέλλον
δ. Όλες οι λοιπές απαντήσεις

35. Διοικητική πράξη, η οποία εκδίδεται χωρίς νέα ουσιαστική έρευνα των πραγματικών δεδομένων, με την οποία δηλώνεται η εμμονή της Διοίκησης σε προγενέστερη πράξη της είναι:

α. Διαπιστωτική
β. Εκτελεστή
γ. Βεβαιωτική
δ. Συστατική

36. Μια κανονιστική πράξη ελέγχεται:

α. Ως προς την αιτιολογία της
β. Ως προς την τήρηση των προϋποθέσεων και των όρων που θέτουν οι εξουσιοδοτικοί νόμοι βάσει των οποίων εκδίδεται
γ. Ως προς το αν έχει ασκήσει ο/η διοικούμενος/η προηγούμενο δικαίωμα ακρόασης
δ. Ως προς τη σκοπιμότητά της

37. Η υποχρεωτική γνώμη είναι:

α. Εκτελεστή πράξη
β. Μη εκτελεστή πράξη
γ. Διαπιστωτική πράξη
δ. Διαδικαστική ενέργεια

38. Η θετική σύμφωνη γνώμη είναι:

α. Εκτελεστή πράξη
β. Μη εκτελεστή πράξη
γ. Διαπιστωτική πράξη
δ. Διαδικαστική πράξη

39. Εκτελεστότητα σημαίνει ότι:

α. Μία πράξη της Διοίκησης παράγει έννομα αποτελέσματα χωρίς άλλες προϋποθέσεις, από τη στιγμή που ολοκληρώνεται
β. Η Διοίκηση μπορεί να εφαρμόσει μέσα διοικητικού καταναγκασμού
γ. Τα αρμόδια δικαστήρια διατάσσουν την εκτέλεση των διοικητικών πράξεων
δ. Εάν εκτελεστεί μία διοικητική πράξη έχει τεκμήριο νομιμότητας

40. Οι κανονιστικές πράξεις της Διοίκησης:

α. Εκδίδονται δυνάμει νομοθετικής εξουσιοδότησης
β. Ελέγχονται δικαστικώς μόνον παρεμπιπτόντως
γ. Εκδίδονται από τον/την Πρόεδρο της Δημοκρατίας
δ. Όλες οι λοιπές απαντήσεις

41. Η σύνθετη διοικητική ενέργεια λέγεται έτσι επειδή:

α. Είναι περίπλοκη η αρμοδιότητα της Διοίκησης και πρέπει να τη διακρίνουμε από τις απλές ενέργειες της Διοίκησης

β. Εκτός από τη διοικητική πράξη, προβλέπεται και η έκδοση γνωμοδοτήσεων που πρέπει η Διοίκηση να λάβει υπόψη

γ. Περιλαμβάνει την έκδοση περισσότερων διοικητικών πράξεων που ομοιάζουν μεταξύ τους

δ. Περιλαμβάνει περισσότερες διοικητικές πράξεις κάθε μία από τις οποίες ενσωματώνεται στην επόμενη και όλες στην τελική διοικητική πράξη

42. Η Διακήρυξη ενός δημόσιου διαγωνισμού σημαίνει ότι:

α. Η Διοίκηση εκδίδει μια κανονιστική διοικητική πράξη που απαιτείται να τύχει δημοσιότητας

β. Η Διοίκηση δεν δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας όταν θέτει τους κανόνες διεξαγωγής του Διαγωνισμού

γ. Πρόκειται για αποσπαστή ατομική διοικητική πράξη

δ. Η Διοίκηση εκδίδει μια κανονιστική διοικητική πράξη που επιτρέπεται να αλλάζει, κατά διακριτική ευχέρεια, κατά τη διενέργεια του διαγωνισμού

43. Συνιστά σύνθετη διοικητική ενέργεια:

α. Η άσκηση του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης

β. Η υποχρέωση λήψης της γνώμης προβλεπόμενου οργάνου

γ. Η περίπτωση κατά την οποία για την επέλευση ενός τελικού αποτελέσματος απαιτούνται πολλές διαδοχικές πράξεις, η έκδοση καθεμίας εξ αυτών ωστόσο δεν είναι αναγκαία προϋπόθεση για την έκδοση της επόμενης

δ. Για την επέλευση ενός τελικού αποτελέσματος απαιτούνται πολλές διαδοχικές πράξεις, η δε τελευταία ενσωματώνει όλες τις προηγούμενες

44. Η αρνητική σύμφωνη γνώμη, εφόσον δεν ακολουθήσει η πράξη του αποφασίζοντος οργάνου, είναι:

α. Εκτελεστή πράξη

β. Μη εκτελεστή πράξη

γ. Διαπιστωτική πράξη

δ. Διαδικαστική ενέργεια

45. Σύνθετη διοικητική ενέργεια υφίσταται στην περίπτωση:

α. Διενέργειας δημόσιου διαγωνισμού

β. Ανάκλησης νόμιμης πράξης

γ. Άσκησης διοικητικής εποπτείας

δ. Σε καμία από τις λοιπές περιπτώσεις

46. Οι βεβαιωτικές πράξεις της Διοίκησης:

α. Έχουν εκτελεστό χαρακτήρα

β. Δεν έχουν χαρακτήρα εκτελεστής διοικητικής πράξης

γ. Αποτελούν επιμέρους διοικητικές πράξεις σύνθετης διοικητικής ενέργειας

δ. Διαπιστώνουν τη συνδρομή ή μη απαιτούμενων προϋποθέσεων για την έκδοση μιας πράξης

47. Οι κανονιστικές πράξεις της διοίκησης παράγουν έννομα αποτελέσματα:

α. Μόνο για το μέλλον
β. Μόνο αναδρομικώς
γ. Μόνο για το μέλλον, εκτός αν ρητά επιτρέπεται η αναδρομικότητα σύμφωνα με τη νομοθετική εξουσιοδοτική διάταξη
δ. Μόνο αναδρομικώς, εκτός αν ρητά ορίζεται άλλως στη σχετική νομοθετική εξουσιοδοτική διάταξη

48. Στη σύνθετη διοικητική ενέργεια:

α. Κάθε πράξη της Διοίκησης δεν δύναται να προσβληθεί πριν την ενσωμάτωσή της στην τελική διοικητική πράξη
β. Όλες οι πράξεις της Διοίκησης, πριν την έκδοση της τελικής, στερούνται εκτελεστότητας
γ. Μαζί με την τελική διοικητική πράξη συμπροσβάλλονται κι εκείνες που έχουν προηγηθεί
δ. Για να είναι παραδεκτή η προσβολή της τελικής διοικητικής πράξης πρέπει προηγουμένως να έχουν προσβληθεί όλες οι ενδιάμεσες πράξεις

49. Στοιχείο της έννοιας της διοικητικής πράξης:

α. Η μονομερής θέσπιση κανόνα δικαίου
β. Η επιδίωξη δημόσιου σκοπού
γ. Η προέλευση από διοικητικό όργανο
δ. Όλες οι λοιπές απαντήσεις

50. Οι ατομικές διοικητικές πράξεις:

α. Δεν μπορεί να ανακληθούν
β. Δημοσιεύονται υποχρεωτικά στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως
γ. Δεν καλύπτονται από το τεκμήριο της νομιμότητας
δ. Πρέπει να περιέχουν σαφή και ειδική αιτιολογία

51. Κανονιστικές πράξεις εκδίδονται:

α. Από τα όργανα της εκτελεστικής εξουσίας
β. Από τα όργανα της νομοθετικής εξουσίας
γ. Από τα όργανα είτε της εκτελεστικής είτε της νομοθετικής εξουσίας
δ. Από τα όργανα και των τριών εξουσιών, εκτελεστικής, νομοθετικής και δικαστικής

52. Το σήμα τροχονόμου είναι:

α. Σιωπηρή πράξη
β. Ρητή πράξη
γ. Υλική πράξη
δ. Διοικητικό σύμβολο

53. Μία παράνομη κανονιστική διοικητική πράξη:

α. Δεν επιτρέπεται να ανακληθεί
β. Ανακαλείται ελευθέρως
γ. Κατά κανόνα δεν ανακαλείται, αλλά μόνον καταργείται για το μέλλον

δ. Ανακαλείται υπό περιορισμούς

54. Ποια από τα κατωτέρω στοιχεία αποτελούν ουσιώδη τύπο, δηλαδή εξωτερικά γνωρίσματα της διοικητικής πράξης, για την εγκυρότητα της διοικητικής πράξης;

α. Η μνεία και η υπογραφή του οργάνου που εκδίδει την πράξη
β. Η χρονολογία της πράξης
γ. Το νομικό και πραγματικό καθεστώς που λαμβάνεται υπόψη για τη νόμιμη έκδοση της πράξης
δ. Όλες οι λοιπές απαντήσεις

55. Πως χαρακτηρίζεται η προθεσμία εντός της οποίας ένα διοικητικό όργανο είναι υποχρεωμένο να προβεί στην έκδοση μίας ατομικής δυσμενούς πράξης;

α. Ενδεικτική προθεσμία
β. Αποκλειστική προθεσμία
γ. Ανατρεπτική προθεσμία
δ. Εάν ορίζεται ρητά σε διάταξη, δύναται να είναι είτε ενδεικτική είτε αποκλειστική

56. Η ανάκληση των παράνομων διοικητικών πράξεων:

α. Γίνεται πάντα από το αρμόδιο δικαστήριο
β. Γίνεται υποχρεωτικώς όταν υποβάλλεται αίτηση από τον διοικούμενο/η
γ. Γίνεται πάντα κατά διακριτική ευχέρεια της Διοίκησης
δ. Γίνεται κατά διακριτική ευχέρεια της Διοίκησης, πλην ορισμένων περιπτώσεων όπου γίνεται δεκτό ότι συντρέχει δέσμια αρμοδιότητα για την ανάκληση

57. Η αναδρομικότητα κανονιστικών διοικητικών πράξεων κατ' εξαίρεση επιτρέπεται:

α. Όταν επιβάλλεται από λόγους επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος
β. Όταν προβλέπεται ρητά από εξουσιοδοτική διάταξη τυπικού νόμου
γ. Όταν αφορά ευνοϊκή ρύθμιση για τους διοικουμένους
δ. Όταν η αναδρομικότητα είναι ήσσονος σημασίας και δεν παραβιάζει κεκτημένα δικαιώματα

58. Τι είδους πράξη είναι η γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, όταν αυτή είναι υποχρεωτική και δεσμευτική για τη Διοίκηση:

α. Εκτελεστή διοικητική πράξη
β. Εσωτερική πράξη
γ. Προπαρασκευαστική πράξη
δ. Πράξη που ενσωματώνεται στην τελική εκτελεστή πράξη

59. Ποια η διαφορά μεταξύ «ακύρωσης» και «κατάργησης» μιας διοικητικής πράξης:

α. Η ακύρωση έχει αναδρομική ενέργεια, η κατάργηση ενεργή για το μέλλον
β. Η ακύρωση αφορά νόμιμες πράξεις, η κατάργηση μη σύννομες
γ. Η ακύρωση γίνεται από τη διοίκηση, η κατάργηση από τα δικαστήρια
δ. Δεν υφίσταται καμία διαφορά

60. Η «απόφαση κατακύρωσης» του αποτελέσματος του διαγωνισμού προμηθειών αποτελεί:

α. Διοικητική σύμβαση
β. Προπαρασκευαστική πράξη, μη εκτελεστή

γ. Εκτελεστή πράξη προσβαλλόμενη με αίτηση ακυρώσεως
δ. Πράξη ιδιωτικού δικαίου

61. Δύναται η πρόταση και η αποδοχή σε μία διοικητική σύμβαση να γίνουν σε διαφορετικά έγγραφα:

α. Όχι, απαιτείται ενιαίο έγγραφο σύμβασης
β. Ναι, αρκεί να συνάγεται η σαφής συμφωνία των μερών εγγράφως
γ. Μόνο υπό την προϋπόθεση ότι η αξία της σύμβασης είναι μικρή
δ. Μόνο υπό την προϋπόθεση ότι η σύμβαση αφορά σε παροχή υπηρεσιών

62. Η σιωπηρή απόρριψη ιεραρχικής προσφυγής εξομοιώνεται με:

α. Έκδοση ρητής, εκτελεστής πράξης απόρριψης
β. Παράλειψη οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας
γ. Άκυρη πράξη
δ. Εσωτερική πράξη, μη εκτελεστή

63. Διοικητική πράξη που εκδόθηκε κατά κατάχρηση εξουσίας είναι:

α. Ανυπόστατη
β. Ακυρώσιμη
γ. Σύννομη και μη δεκτική δικαστικής προσβολής
δ. Αυτοδικαίως άκυρη

64. Ποιο από τα παρακάτω αποτελεί «υλική ενέργεια» της Διοίκησης:

α. Η απόρριψη αίτησης θεραπείας διοικουμένου
β. Η επιβολή προστίμου από την τροχαία
γ. Η ανάκληση μιας άδειας λειτουργίας καταστήματος υγειονομικού ενδιαφέροντος
δ. Η κατεδάφιση αυθαίρετου κτίσματος από τα τεχνικά συνεργεία Δήμου

65. Σε ποια περίπτωση μια πράξη οργάνου Ν.Π.Ι.Δ. (Νομικού Προσώπου Ιδιωτικού Δικαίου) μπορεί να θεωρηθεί διοικητική:

α. Σε καμία, τα Ν.Π.Ι.Δ. εκδίδουν αποκλειστικά πράξεις ιδιωτικού δικαίου
β. Στην περίπτωση που το Ν.Π.Ι.Δ. χρηματοδοτείται από πόρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης
γ. Όταν ο επικεφαλής του Ν.Π.Ι.Δ. έχει την ιδιότητα του δημοσίου υπαλλήλου
δ. Στην περίπτωση που το Ν.Π.Ι.Δ. ασκεί δημόσια εξουσία κατόπιν σχετικής νομοθετικής εξουσιοδότησης

66. Η συλλογική διοικητική πράξη διαφέρει από τη σύνθετη διοικητική πράξη διότι:

α. Η συλλογική έχει πάντα κανονιστικό χαρακτήρα
β. Η συλλογική εκδίδεται από ένα όργανο με πολλά μέλη ενώ η σύνθετη από πολλά διαφορετικά όργανα
γ. Η σύνθετη, σε αντίθεση με τη συλλογική, απαιτεί και την υπογραφή του/της Προέδρου της

Δημοκρατίας (ΠτΔ)

δ. Δεν υφίσταται καμία διαφορά

67. Πρόταση συλλογικού διοικητικού οργάνου, προκειμένου να εκδοθεί διοικητική πράξη, ισοδυναμεί:

α. Με απλή γνώμη
β. Με κατευθυντήρια γνώμη
γ. Με σύμφωνη γνώμη
δ. Με καμία από τις λοιπές απαντήσεις

68. Εάν, μετά από ερώτημα του οργάνου που έχει την αποφασιστική αρμοδιότητα για την έκδοση διοικητικής πράξης, διατυπωθεί απλή γνώμη από το γνωμοδοτικό όργανο, τότε το όργανο που έχει την αποφασιστική αρμοδιότητα:

α. Δεν μπορεί να εκδώσει πράξη με περιεχόμενο διαφορετικό από αυτό της απλής γνώμης
β. Μπορεί να αποκλίνει από την απλή γνώμη με ειδική αιτιολογία
γ. Ουδόλως δεσμεύεται από την απλή γνώμη
δ. Μπορεί, αν δεν συμφωνεί με την απλή γνώμη, να ζητήσει τη γνώμη άλλου οργάνου

69. Τα πρακτικά συλλογικών οργάνων διοίκησης του δημοσίου και των Ν.Π.Δ.Δ. είναι:

α. Ιδιωτικά έγγραφα
β. Έγγραφα πληροφοριακού χαρακτήρα
γ. Δημόσια έγγραφα
δ. Βεβαιωτικές πράξεις

70. Εάν μέλος συλλογικού οργάνου απωλέσει την ιδιότητα, βάσει της οποίας ορίστηκε, τότε το συλλογικό όργανο:

α. Συνεχίζει να λειτουργεί κανονικά μέχρι τη λήξη του έργου και της θητείας του
β. Δεν δύναται νομίμως να συνεχίσει να λειτουργεί
γ. Συνεχίζει να λειτουργεί κανονικά ως τη λήξη της θητείας του, εφόσον τα λοιπά μέλη επαρκούν ώστε να υπάρχει απαρτία
δ. Συνεχίζει να λειτουργεί κανονικά, εφόσον τα λοιπά μέλη επαρκούν ώστε να υφίσταται απαρτία, όχι όμως πέραν του τριμήνου

71. Απόφαση συλλογικού διοικητικού οργάνου παρουσία αναπληρωματικού μέλους προς αναπλήρωση ελλείποντος μέλους, λόγω θανάτου, είναι:

α. Μη σύννομη λόγω κακής σύνθεσης του οργάνου
β. Σύννομη
γ. Σύννομη, εφόσον στην επόμενη συνεδρίαση έχει ορισθεί το νέο τακτικό μέλος
δ. Μη σύννομη λόγω μη νόμιμης λειτουργίας του οργάνου

72. Οι συνεδριάσεις των συλλογικών διοικητικών οργάνων είναι:

α. Μυστικές
β. Δημόσιες, εκτός αν ο νόμος ορίζει διαφορετικά
γ. Μυστικές, εκτός αν ο νόμος ορίζει διαφορετικά
δ. Μόνο δημόσιες για να μην αντίκεινται στη γενική αρχή της δημοσιότητας

73. Μέλος συλλογικού διοικητικού οργάνου που, κατά την ψηφοφορία επί θέματος ημερήσιας διάταξης, δίνει λευκή ψήφο θεωρείται:

α. Παρόν
β. Επιφυλαχθέν
γ. Απόν
δ. Καμία από τις λοιπές απαντήσεις

74. Για τη νόμιμη υπόσταση πράξης συλλογικού οργάνου διοίκησης:

α. Απαιτείται η υπογραφή του/της Προέδρου και του/της Γραμματέα/ως
β. Αρκεί η υπογραφή του/της Προέδρου ή του/της αναπληρωτή/τριας του
γ. Απαιτείται η υπογραφή όλων των μελών του οργάνου
δ. Αρκεί η υπογραφή του/της εποπτεύοντος επικεφαλής του συλλογικού οργάνου διοίκησης

75. Αίτηση εξαίρεσης μέλους συλλογικού διοικητικού οργάνου ή κατά μονομελούς διοικητικού οργάνου:

α. Επιτρέπεται να υποβληθεί κατά την έναρξη της διοικητικής διαδικασίας
β. Επιτρέπεται να υποβληθεί πριν την έναρξη της διοικητικής διαδικασίας
γ. Επιτρέπεται να υποβληθεί σε όλα τα στάδια της διοικητικής διαδικασίας
δ. Δεν επιτρέπεται η υποβολή σχετικής αίτησης

76. Πώς χαρακτηρίζεται η διαδικασία όταν το αποφασίζον όργανο κρίνει σκόπιμο να ζητήσει μία γνώμη, χωρίς αυτό να προβλέπεται ή να απαγορεύεται από καμία διάταξη νόμου;

α. Προαιρετική γνωμοδοτική διαδικασία
β. Υποχρεωτική γνωμοδοτική διαδικασία
γ. Πρόταση
δ. Οικειοθελής γνωμοδοτική διαδικασία

77. Στην περίπτωση των συλλογικών οργάνων

α. Ο αριθμός των μελών τους πρέπει να είναι πάντα περιττός
β. Δεν επιτρέπεται η υποβολή προτάσεων άλλων οργάνων προς αυτά
γ. Η βούλησή τους διατυπώνεται αναγκαία με την απόφαση
δ. Επιτρέπεται πάντα, για λόγους διαφάνειας, να παρίστανται στις συνεδριάσεις τους τρίτα πρόσωπα

78. Δημόσιος/α υπάλληλος διορίζεται χωρίς να έχει τα νόμιμα προσόντα και συμμετέχει στην έκδοση διοικητικών πράξεων. Η Διοίκηση ανακαλύπτει την παρανομία και ανακαλεί τον διορισμό:

α. Οι πράξεις οι οποίες έχουν εκδοθεί με τη συμμετοχή του/της ανωτέρω υπαλλήλου από τον διορισμό έως την ανάκληση του διορισμού του/της είναι παράνομες λόγω του παράνομου διορισμού του/της
β. Ο παράνομος διορισμός δεν ασκεί καμία επιρροή στη νομιμότητα των πράξεων του/της ανωτέρω υπαλλήλου, βάσει της θεωρίας του de facto οργάνου
γ. Η Διοίκηση υποχρεούται να ανακαλέσει όλες τις πράξεις που έχουν εκδοθεί με τη συμμετοχή του/της ανωτέρω υπαλλήλου από τον διορισμό έως την ανάκληση του διορισμού του/της

δ. Η Διοίκηση υποχρεούται να ανακαλέσει όλες τις πράξεις που έχουν εκδοθεί με τη συμμετοχή του/της ανωτέρω υπαλλήλου από τον διορισμό έως την ανάκληση του διορισμού του μόνον εφόσον υποβάλουν σχετικό αίτημα οι αποδέκτες των παραπάνω πράξεων

79. Νόσφιση εξουσίας συντελείται στην περίπτωση:

α. Έκδοσης πράξης από πρόσωπο που δεν διαθέτει την ιδιότητα του διοικητικού οργάνου
β. Που εκδίδεται πράξη κατά παράβαση των κείμενων διατάξεων
γ. Δημοσίευσης πράξης χωρίς να απαιτείται ρητά
δ. Έκδοσης διοικητικής πράξης καθ' υπέρβαση των αρμοδιοτήτων του διοικητικού οργάνου

80. De facto διοικητικό όργανο θεωρείται:

α. Όταν δεν υφίσταται πράξη διορισμού του
β. Όταν υφίσταται πράξη διορισμού του αλλά αυτή πάσχει ακυρότητας
γ. Όταν ενεργεί κατά νόσφιση εξουσίας
δ. Όταν η πράξη διορισμού του είναι ανυπόστατη

81. Όταν η συγκρότηση συλλογικού οργάνου της διοίκησης προβλέπεται τριμελής, για να υφίσταται απαρτία:

α. Απαιτείται η παρουσία και των τριών μελών
β. Απαιτείται τουλάχιστον η παρουσία των δύο μελών και του/της γραμματέως
γ. Αρκεί έστω η παρουσία δύο μελών
δ. Στην πρώτη του συνεδρίαση απαιτείται παρουσία και των τριών μελών και στις μετέπειτα αρκεί η παρουσία τουλάχιστον δύο

82. Απόφαση συλλογικού οργάνου διοίκησης, το οποίο διέθετε νόμιμη απαρτία, χωρίς προσέλευση όμως τακτικού του μέλους λόγω μη πρόσκλησής του, είναι:

α. Μόνο το στοιχείο της ύπαρξης νόμιμης απαρτίας αρκεί για να είναι σύννομη
β. Μη σύννομη λόγω κακής σύνθεσης του οργάνου
γ. Σύννομη εάν παρίστατο τουλάχιστον το αναπληρωματικό του μέλος
δ. Σύννομη εάν, στην αμέσως επόμενη συνεδρίαση του οργάνου, παρευρίσκεται το τακτικό μέλος που απουσίαζε και δεν θέσει σχετική αντίρρηση επί της διαδικασίας

83. Η σύγκλιση συλλογικού οργάνου διοίκησης Ν.Π.Δ.Δ. είναι υποχρεωτική εάν:

α. Εγγράφως το αιτηθεί το 1/2 τουλάχιστον του συνόλου των τακτικών του μελών, προσδιορίζοντας και το προς συζήτηση θέμα
β. Το αιτηθεί καθ' οιοδήποτε τρόπο το 1/3 τουλάχιστον του συνόλου των τακτικών μελών του
γ. Εγγράφως το αιτηθεί το 1/3 τουλάχιστον του συνόλου των τακτικών μελών του, προσδιορίζοντας και το προς συζήτηση θέμα
δ. Εγγράφως το αιτηθεί το εποπτεύον του Ν.Π.Δ.Δ. όργανο

84. Η ψηφοφορία μελών συλλογικού οργάνου επί θέματος ημερήσιας διάταξης είναι:

α. Φανερή, εκτός αν ο νόμος ορίζει διαφορετικά
β. Μυστική, εκτός αν ο νόμος ορίζει διαφορετικά
γ. Φανερή ή μυστική ανάλογα με το είδος του προς ψήφιση θέματος

δ. Αποκλειστικά μυστική

85. Στην περίπτωση ισοψηφίας μελών απόφασης συλλογικού οργάνου διοίκησης με μυστική ψηφοφορία:

α. Φανερώνει ο/η Πρόεδρος την ψήφο του/της, η οποία και θα υπερισχύσει
β. Επαναλαμβάνεται μία ακόμη φορά η ψηφοφορία και τυχόν νέα ισοψηφία ισοδυναμεί με αποδοχή
γ. Επαναλαμβάνεται μία ακόμα φορά η ψηφοφορία και τυχόν νέα ισοψηφία οδηγεί σε νέα φανερή ψηφοφορία
δ. Επαναλαμβάνεται μία ακόμη φορά η ψηφοφορία και τυχόν νέα ισοψηφία ισοδυναμεί με απόρριψη

86. Η μη αναγραφή στο πρακτικό συλλογικού οργάνου διοίκησης της πράξης συγκρότησής του:

α. Δεν επηρεάζει τη νομιμότητα της σύνθεσης του οργάνου και ως εκ τούτου και το κύρος της απόφασης
β. Επηρεάζει το κύρος της απόφασης του οργάνου, η οποία θα πάσχει ακυρότητας λόγω μη νόμιμης λειτουργίας του
γ. Επηρεάζει τη νομιμότητα σύνθεσης του οργάνου λόγω ουσιώδους τυπικής ελλείψεως
δ. Δεν επηρεάζει τη νομιμότητα σύνθεσης του οργάνου αρκεί σε επόμενο πρακτικό να αναγράφεται

87. Σε πενταμελές συλλογικό όργανο διοίκησης, εάν κάποιο μέλος εκλείψει:

α. Δεν είναι δυνατή η λειτουργία του καθόσον δεν υφίσταται απαρτία
β. Είναι δυνατή η λειτουργία του όχι όμως πέραν του τριμήνου
γ. Είναι δυνατή η λειτουργία του μέχρι τη λήξη της θητείας του συλλογικού οργάνου
δ. Είναι δυνατή η λειτουργία του όχι όμως πέραν του διμήνου

88. Η γραμματέας συλλογικού οργάνου παραλείπει να αποστείλει σε δύο τακτικά μέλη του οργάνου την πρόσκληση με την ημερήσια διάταξη για τη συνεδρίαση του οργάνου:

α. Η συνεδρίαση είναι νόμιμη εάν παρίστανται όλα τα υπόλοιπα μέλη και σχηματίζουν απαρτία
β. Η συνεδρίαση είναι νόμιμη εάν παρίστανται τα αναπληρωματικά μέλη των δύο τακτικών μελών που δεν προσκλήθηκαν
γ. Η συνεδρίαση είναι νόμιμη εάν τα δύο τακτικά μέλη παρίστανται παρόλο που δεν προσκλήθηκαν
δ. Η συνεδρίαση είναι παράνομη σε κάθε περίπτωση διότι η πρόσκληση όλων των μελών είναι ουσιώδης τύπος της διαδικασίας

89. Σε ποια από τις κατωτέρω περιπτώσεις το αποφασίζον όργανο μπορεί να εκδώσει πράξη διαφορετικού περιεχομένου από την άποψη του γνωμοδοτικού οργάνου και η πράξη αυτή να μην είναι ακυρωτέα εξ αυτού του λόγου;

α. Στην περίπτωση της θετικής σύμφωνης γνώμης, εφόσον συντρέχει ειδική αιτιολογία απόρριψης αυτής, καθώς και στην περίπτωση της απλής γνώμης
β. Στην περίπτωση της αρνητικής σύμφωνης γνώμης
γ. Στην περίπτωση της θετικής σύμφωνης γνώμης, στην περίπτωση της απλής γνώμης καθώς και στην περίπτωση της αρνητικής σύμφωνης γνώμης

δ. Σε καμία από τις λοιπές απαντήσεις

90. Στην περίπτωση συναρμοδιότητας οργάνων για την έκδοση πράξης, η έλλειψη υπογραφής του ενός οργάνου καθιστά την πράξη:

α. Ανυπόστατη, ως σχέδιο αυτής
β. Νομικά πλημμελή μέχρι την έγκρισή της από όργανο που είναι ιεραρχικά ανώτερο από αυτό του οποίου ελλείπει η υπογραφή
γ. Εκτελεστή
δ. Ακυρωτέα

91. Η διατύπωση απλής γνώμης από συλλογικό όργανο προς το αποφασίζον συλλογικό όργανο:

α. Είναι εκτελεστή και προσβάλλεται δικαστικά
β. Είναι προπαρασκευαστική πράξη και δεν έχει εκτελεστό χαρακτήρα
γ. Εάν η απλή γνώμη είναι δυσμενής για τον διοικούμενο έχει εκτελεστό χαρακτήρα
δ. Δεσμεύει με το περιεχόμενό της το αποφασίζον όργανο

92. Πράξη που εκδίδεται από de facto διοικητικό όργανο:

α. Δεν είναι έγκυρη
β. Είναι ανυπόστατη
γ. Είναι έγκυρη εάν δεν πάσχει ακυρότητας για άλλο λόγο
δ. Πρέπει σε κάθε περίπτωση να τηρηθούν διατυπώσεις δημοσιότητάς της προκειμένου να είναι έγκυρη

93. Αποφασίζον συλλογικό διοικητικό όργανο που προσφεύγει οικειοθελώς σε γνωμοδοτική διαδικασία δύναται:

α. Να τη λάβει υπόψη του ως απλή γνώμη
β. Να τη λάβει υπόψη του ως σύμφωνη γνώμη
γ. Να υποκαταστήσει την εκ του νόμου προβλεπόμενη γνώμη με την οικειοθελή διαδικασία
δ. Να τη λάβει υπόψη του ως πρόταση

94. Αντικατάσταση μέλους συλλογικού διοικητικού οργάνου πριν τη λήξη της θητείας του:

α. Είναι δυνατή χωρίς καμία προϋπόθεση
β. Δεν είναι δυνατή μέχρι τη λήξη της θητείας του
γ. Είναι δυνατή μόνο για λόγο αναγόμενο στην άσκηση των καθηκόντων του ως μέλους, ο οποίος (λόγος) πρέπει να βεβαιώνεται στη σχετική πράξη
δ. Είναι δυνατή εφόσον έχει διανυθεί τουλάχιστον το μισό της προβλεπόμενης θητείας του

95. Η προθεσμία των σαράντα οκτώ (48) ωρών, πριν τη συνεδρίαση συλλογικού διοικητικού οργάνου, πρόσκλησης των μελών του από τον/την Πρόεδρο:

α. Δεν δύναται να συντμηθεί
β. Δύναται να συντμηθεί χωρίς να απαιτείται κάποια ιδιαίτερη μνεία στην πρόσκληση
γ. Δύναται να συντμηθεί, εφόσον στην πρόσκληση αναγράφονται οι λόγοι που κατέστησαν τη σύντμηση αναγκαία
δ. Δύναται να συντμηθεί υπό τον όρο ότι, κατά τη συνεδρίαση του οργάνου, τα μέλη που παρευρίσκονται αρκούν για να υφίσταται απαρτία

96. Σε συνεδρίαση συλλογικού διοικητικού οργάνου θέμα εκτός ημερησίας διάταξης:

α. Δεν δύναται νομίμως να συζητηθεί
β. Δύναται να συζητηθεί στην περίπτωση που το αντικείμενο συνεδρίασης έχει χαρακτήρα επείγοντος
γ. Κατ' εξαίρεση δύναται να συζητηθεί, εφόσον είναι παρόντα στη συνεδρίαση όλα τα τακτικά μέλη
δ. Δύναται να συζητηθεί εάν είναι παρόντα όλα τα τακτικά μέλη και συμφωνούν ομόφωνα για τη συζήτησή του

97. Τριμελή συλλογικά όργανα διοίκησης έχουν απαρτία:

α. Όταν παρευρίσκονται στη συνεδρίαση και τα τρία (3) μέλη
β. Όταν παρευρίσκονται στη συνεδρίαση τουλάχιστον δύο (2) μέλη
γ. Δεν τίθεται θέμα απαρτίας, καθόσον δεν είναι σύννομη η συγκρότηση τριμελών συλλογικών οργάνων διοίκησης
δ. Όταν παρευρίσκονται στη συνεδρίαση δύο (2) μέλη και οι αποφάσεις τους έχουν γνωμοδοτικό χαρακτήρα

98. Ο/Η γραμματέας συλλογικού οργάνου διοίκησης:

α. Αποτελεί μέλος του οργάνου
β. Αποτελεί μέλος εάν έχει οριστεί από την πράξη συγκρότησης με διπλή ιδιότητα
γ. Δεν αποτελεί μέλος του οργάνου
δ. Αποτελεί μέλος μόνο στην περίπτωση που τα λοιπά μέλη δεν επαρκούν για τον σχηματισμό της απαιτούμενης απαρτίας

99. Δύναται να ζητηθεί εξαίρεση μελών συλλογικού οργάνου διοίκησης:

α. Μέχρι του 1/3 του όλου αριθμού των μελών
β. Τόσων ώστε τα απομένοντα μέλη να αρκούν για τον σχηματισμό της απαιτούμενης απαρτίας
γ. Όσων κρίνει ο/η διοικούμενος/η ότι δεν παρέχουν εγγυήσεις αμερόληπτης κρίσης
δ. Όλων πλην του Προέδρου, ώστε τα απομένοντα μέλη να αρκούν για το σχηματισμό της απαιτούμενης απαρτίας

100. Η απαρτία για τη λειτουργία συγκεκριμένου συλλογικού οργάνου διοίκησης πρέπει να υφίσταται:

α. Κατά την έναρξη της συνεδρίασής του
β. Κατά τη λήψη της απόφασής του
γ. Κατά τη διαλογική συζήτηση του οργάνου
δ. Καθ' όλη τη διάρκεια της συνεδρίασής του

101. Σύμφωνα με τον Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, τα μονομελή όργανα και τα μέλη των συλλογικών οργάνων της Διοίκησης οφείλουν να απέχουν από κάθε ενέργεια που συνιστά συμμετοχή σε διατύπωση γνώμης, εφόσον έχουν ιδιαίτερο δεσμό ή ιδιάζουσα σχέση ή εχθρότητα με τις/τους ενδιαφερόμενες/ομένους. Εν προκειμένω, πρόκειται για την αρχή της:

α. Ήπιας και επιεικούς δράσης της δημόσιας διοίκησης
β. Αμερόληπτης διοικητικής δράσης
γ. Επικουρικότητας
δ. Αποδοτικότητας στη δράση της διοίκησης

102. Ποια από τις παρακάτω περιπτώσεις δεν αποτελεί λόγο εξαίρεσης διοικητικού οργάνου:

α. Όταν το όργανο έχει συγγένεια εξ αίματος ή εξ αγχιστείας μέχρι δ' βαθμού με ενδιαφερόμενο/η

β. Όταν το όργανο έχει εκφράσει δημόσια άποψη υπέρ ή κατά της υπόθεσης

γ. Όταν το όργανο έχει ιδιαίτερο δεσμό έχθρας με τον/την ενδιαφερόμενο/η

δ. Όταν ο/η ενδιαφερόμενος/η είναι συνάδελφος υπάλληλος στην ίδια υπηρεσία

103. Σε περίπτωση ισοψηφίας σε συνεδρίαση συλλογικού οργάνου, συντρέχει υπερίσχυση της ψήφου του/της Προέδρου υπό την προϋπόθεση:

α. Της ομοφωνίας των λοιπών μελών

β. Της δεύτερης ψηφοφορίας

γ. Της συναίνεσης του/της Προέδρου

δ. Της ειδικής πρόβλεψης στο νόμο ή στον οικείο οργανισμό

104. Η παράλειψη της υπογραφής πρακτικού από τον/την Πρόεδρο και τον/την Γραμματέα καθιστά την απόφαση:

α. Άκυρη

β. Ακυρώσιμη

γ. Ανυπόστατη

δ. Σύννομη

105. Η υποχρέωση αιτιολόγησης των αποφάσεων των συλλογικών οργάνων της διοίκησης βαρύνει:

α. Κάθε μέλος του οργάνου

β. Τον Πρόεδρο

γ. Το συλλογικό όργανο ως σύνολο

δ. Τον Γραμματέα

106. Δύναται ένα συλλογικό όργανο να εξουσιοδοτήσει ένα μέλος του να αποφασίσει μεμονωμένα για ένα θέμα:

α. Ναι, αν το μέλος είναι ο Πρόεδρος

β. Ναι, χωρίς περιορισμούς

γ. Όχι, η αρμοδιότητα είναι αμεταβίβαστη

δ. Ναι, μόνο για θέματα καθημερινής λειτουργίας

107. Πότε θεωρείται ότι ένα μέλος συλλογικού οργάνου «απέχει» από την ψηφοφορία:

α. Όταν ψηφίζει λευκό

β. Όταν δεν είναι παρόν στη συνεδρίαση

γ. Όταν είναι παρόν στη συνεδρίαση αλλά δεν συμμετέχει στην ψηφοφορία

δ. Όταν ψηφίζει άκυρο

108. Τι συμβαίνει στην περίπτωση που διατάξεις νόμου δεν προβλέπουν αναπληρωτές για τα μέλη ενός συλλογικού οργάνου και κάποιο μέλος του απουσιάζει:

α. Το όργανο συνεδριάζει με μειωμένη σύνθεση, εφόσον υπάρχει απαρτία

β. Το όργανο δεν δύναται να συνεδριάσει νομίμως

γ. Με υπουργική απόφαση ορίζεται αναπληρωτής

δ. Ο/Η Πρόεδρος ορίζει αναπληρωτή

109. Ποια η διαφορά μεταξύ «πρακτικού» και «απόφασης»:

α. Δεν υπάρχει διαφορά
β. Το πρακτικό αποτελεί εξωτερική πράξη η απόφαση εσωτερική πράξη
γ. Το πρακτικό αποτελεί την αιτιολογία της απόφασης
δ. Το πρακτικό αποτελεί το αποδεικτικό έγγραφο της διαδικασίας, η απόφαση αποτελεί το περιεχόμενο της βούλησης του οργάνου

110. Αν ένα συλλογικό όργανο έχει αρμοδιότητα διακριτικής ευχέρειας, η απόφασή του ελέγχεται δικαστικά ως προς:

α. Την τυχόν υπέρβαση των ορίων της διακριτικής ευχέρειας, την αιτιολογία και τη νομιμότητα
β. Τη σκοπιμότητα της απόφασης
γ. Την πολιτική ορθότητα της απόφασης
δ. Όλες οι υπόλοιπες απαντήσεις

111. Η παράλειψη καταγραφής της άποψης της μειοψηφίας ενός συλλογικού οργάνου στα πρακτικά συνεπάγεται:

α. Πειθαρχική κύρωση για τον γραμματέα
β. Ακυρότητα της απόφασης
γ. Παραβίαση δικαιώματος των μελών, χωρίς να συντρέχει περίπτωση ακυρότητας της απόφασης, αν η απόφαση έχει ληφθεί κατά τα λοιπά νόμιμα
δ. Αιτία έκπτωσης του/της Προέδρου

112. Τι συμβαίνει σε περίπτωση ισοψηφίας των μελών συλλογικού οργάνου διοίκησης, εάν ο νόμος δεν ορίζει ρητά την υπερίσχυση της ισοψηφίας του/της Προέδρου:

α. Η πρόταση απορρίπτεται
β. Διενεργείται δεύτερη ψηφοφορία στην επόμενη συνεδρίαση
γ. Η υπόθεση παραπέμπεται προς κρίση στην ιεραρχικά προϊσταμένη αρχή
δ. Ο Συνήγορος του Πολίτη αποφασίζει, κατόπιν υποβολής σχετικού αιτήματος από τον Πρόεδρο του οργάνου

113. Ποια είναι η συνέπεια αν μέλος συλλογικού οργάνου έχει συγγένεια εξ αίματος έως τον τρίτο βαθμό με τον/την ενδιαφερόμενο/η:

α. Το μέλος οφείλει να απέχει, αλλιώς η πράξη είναι ακυρώσιμη
β. Η πράξη είναι έγκυρη αν το μέλος δεν ψήφισε
γ. Το μέλος μετέχει κανονικά αλλά δεν μπορεί να είναι εισηγητής
δ. Η συμμετοχή επιτρέπεται αν δηλώσει τη συγγένεια εγγράφως πριν τη συνεδρίαση

114. Σε περίπτωση που μέλος συλλογικού οργάνου απουσιάζει αδικαιολόγητα σε τρεις (3) συνεχείς συνεδριάσεις:

α. Ο/Η Πρόεδρος οφείλει να ζητήσει την αντικατάστασή του/της
β. Το όργανο παύει να έχει νόμιμη σύνθεση

γ. Οι αποφάσεις λαμβάνονται μόνο με ομοφωνία των υπολοίπων μελών

δ. Το μέλος θεωρείται αυτοδικαίως απόν

115. Οι προθεσμίες που τάσσονται στην διοίκηση είναι κατά κανόνα

α. Ενδεικτικές

β. Αποκλειστικές

γ. Άλλοτε ενδεικτικές και άλλοτε αποκλειστικές

δ. Ούτε ενδεικτικές ούτε αποκλειστικές

116. Η αρμοδιότητα ανάκλησης μιας πράξης της διοίκησης ανήκει:

α. Στο διοικητικό όργανο που εξέδωσε την πράξη

β. Στο διοικητικό όργανο που είναι, κατά το χρόνο της ανάκλησης, αρμόδιο για την έκδοσή της

γ. Στο διοικητικό όργανο που εξέδωσε την πράξη και στο διοικητικό όργανο που είναι, κατά το χρόνο της ανάκλησης, αρμόδιο για την έκδοσή της

δ. Καμία από τις λοιπές απαντήσεις

117. Όταν μια διοικητική πράξη εκδίδεται κατά διακριτική ευχέρεια, τούτο μπορεί να σημαίνει, μεταξύ άλλων, ότι:

α. Η Διοίκηση οφείλει να ενεργεί χωρίς να δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας

β. Η Διοίκηση δεν δεσμεύεται από την αρχή της αναλογικότητας

γ. Η Διοίκηση εκδίδει, κατά κανόνα, πράξεις ευμενείς για τον/ην διοικούμενο/η

δ. Το διοικητικό όργανο μπορεί να επιμετρήσει το ύψος της διοικητικής κύρωσης που πρέπει να επιβληθεί

118. Η αρμοδιότητα δύο ή περισσοτέρων διοικητικών οργάνων για την έκδοση πράξης, η οποία νομίμως εκδίδεται από το ένα ή το άλλο όργανο, καλείται:

α. Συντρέχουσα

β. Διαδοχική

γ. Συλλογική

δ. Καθολική

119. Αποφασιστική αρμοδιότητα μονομελούς διοικητικού οργάνου:

α. Μεταβιβάζεται ακόμη κι αν η μεταβίβαση δεν προβλέπεται από σχετικές διατάξεις νόμου

β. Είναι αμετάβλητη και αμεταβίβαστη

γ. Μεταβιβάζεται εάν το όργανο στο οποίο γίνεται η μεταβίβαση είναι ιεραρχικά ανώτερο από το μεταβιβάζον όργανο

δ. Είναι αμετάβλητη και αμεταβίβαστη, εκτός αν ο νόμος ορίζει διαφορετικά

120. Η μεταβίβαση αρμοδιοτήτων ενός διοικητικού οργάνου σε άλλο όργανο

α. Γίνεται με κανονιστική πράξη του μεταβιβάζοντος οργάνου

β. Γίνεται με ατομική, δημοσιευτέα πράξη του μεταβιβάζοντος οργάνου προς ιεραρχικά υφιστάμενό του όργανο

γ. Μπορεί να αφορά το σύνολο των αρμοδιοτήτων του μεταβιβάζοντος οργάνου

δ. Χωρεί σε κάθε περίπτωση, ακόμη και αν δεν προβλέπεται από τις σχετικές διατάξεις

121. Συντελείται παράλειψη οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας του διοικητικού οργάνου στην περίπτωση:

α. Παράλειψης του διοικητικού οργάνου να αποφανθεί επί διοικητικής προσφυγής
β. Όταν το διοικητικό όργανο δεν εκδίδει πράξη, ως επιτάσσεται κατά τις οικείες διατάξεις
γ. Σιωπηρής άρνησης της διοίκησης να ανακαλέσει παράνομη πράξη ενώ δεν προβλέπεται σχετική υποχρέωση ανάκλησης.
δ. Ρητής ή σιωπηρής άρνησης του ενεργούντος κατά διακριτική ευχέρεια διοικητικού οργάνου.

122. Ανακλητική διοικητική πράξη εκδίδει:

α. Το όργανο που την εξέδωσε ή που είναι αρμόδιο κατά το χρόνο έκδοσης της ανακλητικής πράξης
β. Το συγκεκριμένο φυσικό πρόσωπο του οποίου την υπογραφή φέρει η ανακαλούμενη πράξη
γ. Ειδικά συνεστημένο όργανο προς το σκοπό αυτό
δ. Ιεραρχικά ανώτερο όργανο από το όργανο που εξέδωσε την ανακαλούμενη πράξη

123. Όταν μια διοικητική πράξη εκδίδεται κατά διακριτική ευχέρεια, τούτο μπορεί να σημαίνει, μεταξύ άλλων, ότι:

α. Η διοίκηση μπορεί να επιλέξει το χρόνο έκδοσης της πράξης
β. Η διοίκηση μπορεί να επιλέξει μεταξύ περισσότερων νομίμων λύσεων
γ. Η διοίκηση μπορεί να επιλέξει εάν θα εκδόσει ή όχι μία πράξη
δ. Όλες οι λοιπές απαντήσεις

124. Έκδοση πράξης κατ' εξουσιοδότηση υπογραφής λογίζεται ως:

α. Πράξη του εξουσιοδοτούμενου οργάνου
β. Πράξη του εξουσιοδοτούντος οργάνου
γ. Πράξη του εξουσιοδοτούμενου οργάνου μέχρι την έγκριση αυτής από το εξουσιοδοτόν όργανο
δ. Πράξη του εξουσιοδοτούμενου οργάνου υποδεέστερης τυπικής ισχύος

125. ΔΕΝ αποτελεί είδος αρμοδιότητας διοικητικού οργάνου:

α. Συλλογική
β. Γνωμοδοτική
γ. Αποφασιστική
δ. Παρεμπίπτουσα

126. Στην περίπτωση μεταβίβασης αρμοδιότητας:

α. Το μεταβιβάζον όργανο, κατά τη διάρκεια ισχύος της μεταβίβασης, μπορεί να ασκήσει παράλληλα τη μεταβιβασθείσα αρμοδιότητα
β. Το όργανο στο οποίο μεταβιβάστηκε η αρμοδιότητα είναι αποκλειστικά αρμόδιο για την άσκησή της εκτός αντιθέτου νομοθετικής ρυθμίσεως
γ. Στην περίπτωση απουσίας ή κωλύματος του οργάνου στο οποίο μεταβιβάστηκε, καθίσταται αυτοδικαίως αρμόδιο το μεταβιβάζον όργανο
δ. Κάθε πράξη του οργάνου, στο οποίο μεταβιβάστηκε η αρμοδιότητα, τελεί υπό την έγκριση του μεταβιβάζοντος οργάνου

127. Στην περίπτωση εξουσιοδότησης υπογραφής έχουμε:

α. Μεταβίβαση αρμοδιότητας

β. Μεταβίβαση δικαιώματος υπογραφής

γ. Αναπλήρωση οργάνου

δ. Πρόβλεψη νέας αρμοδιότητας

128. Εάν η αίτηση για την έκδοση διοικητικής πράξης υποβληθεί σε αναρμόδια αρχή:

α. Απορρίπτεται άνευ ετέρου

β. Η αναρμόδια αρχή καλεί τον/ην αιτούντα/ουσα και υποδεικνύει την αρμόδια αρχή στην οποία οφείλει να υποβάλει την αίτηση

γ. Η αναρμόδια υπηρεσία οφείλει να διαβιβάσει την αίτηση μέσα σε τρεις ημέρες στην αρμόδια και να γνωστοποιήσει τούτο στον/ην ενδιαφερόμενο/η

δ. Η αναρμόδια αρχή διαβιβάζει την αίτηση στην ιεραρχικώς προϊσταμένη της, η οποία αποφασίζει σχετικώς

129. Διοικητικό όργανο, που εκδίδει πράξη δημοσιευτέα στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως:

α. Αρκεί να είναι αρμόδιο μόνο κατά τον χρόνο της υπογραφής της

β. Πρέπει να είναι αρμόδιο κατά τον χρόνο υπογραφής αλλά και κατά το χρόνο δημοσιεύσεώς της

γ. Αρκεί να είναι αρμόδιο μόνο κατά τον χρόνο δημοσίευσης της πράξης

δ. Να είναι αρμόδιο για τουλάχιστον 30 ημέρες μετά τη δημοσίευσή της στην εφημερίδα της κυβερνήσεως

130. Ποιο είναι το κύριο κριτήριο διάκρισης της «δέσμιας αρμοδιότητας» από τη «διακριτική ευχέρεια»:

α. Η ύπαρξη ειδικής διάταξης νόμου

β. Η δυνατότητα ελέγχου της σκοπιμότητας από το δικαστήριο

γ. Η δυνατότητα επιλογής μεταξύ περισσοτέρων λύσεων που παρέχει ο κανόνας δικαίου

δ. Ο βαθμός της αιτιολόγησης που απαιτείται

131. Δύναται ένα διοικητικό όργανο να αναπληρώσει άλλο ιεραρχικά ανώτερο:

α. Όχι

β. Ναι, αν το προβλέπει ρητά ειδική διάταξη νόμου

γ. Μόνο σε περίπτωση κήρυξης κατάστασης έκτακτης ανάγκης

δ. Μόνο αν το ιεραρχικά ανώτερο όργανο ρητά το αιτηθεί

132. Η αναπλήρωση συνεπάγεται μεταβίβαση αρμοδιότητας;

α. Ναι, αφορά σε πλήρη μεταβίβαση αρμοδιότητας

β. Όχι, η αρμοδιότητα παραμένει στο βασικό όργανο και ασκείται προσωρινά από άλλο

γ. Ναι, αν η αναπλήρωση διαρκέσει πάνω από τέσσερις (4) μήνες

δ. Ναι, αν η διοικητική πράξη είναι δυσμενής

133. Η αναπλήρωση καταλαμβάνει και την υπογραφή πράξεων:

α. Όχι, μόνο την προπαρασκευαστική διοικητική διαδικασία

β. Ναι, το αναπληρωματικό όργανο υπογράφει όποια πράξη εμπίπτει στην αναπληρούμενη αρμοδιότητα

γ. Μόνο εφόσον έχει εκδοθεί σχετική δικαστική απόφαση
δ. Μόνο αν η πράξη είναι διαπιστωτικού χαρακτήρα

134. Ποιος ελέγχει τη νομιμότητα της πράξης αναπλήρωσης και των διοικητικών πράξεων που εκδίδονται βάσει αυτής:

α. Ο Συνήγορος του Πολίτη
β. Η Βουλή
γ. Μόνο η ιεραρχικά προϊσταμένη αρχή
δ. Τα τακτικά Διοικητικά Δικαστήρια, στο πλαίσιο εκδίκασης αίτησης ακύρωσης

135. Δύναται υπάλληλος που αναπληρώνει να μεταβιβάσει περαιτέρω την αρμοδιότητα σε τρίτο;

α. Ναι, αν είναι απαραίτητο
β. Μόνο με ειδική άδεια
γ. Όχι, η αναπλήρωση δεν επιδέχεται περαιτέρω μεταβίβασης
δ. Μόνο αν ο τρίτος είναι ιεραρχικά ανώτερο όργανο

136. Ποια η συνέπεια διοικητικής πράξης που εκδόθηκε από όργανο στο οποίο είχε γίνει μεταβίβαση αρμοδιότητας, αλλά το βασικό όργανο την εξέδωσε εκ νέου:

α. Η πράξη του βασικού οργάνου είναι νόμιμη, επειδή διατηρεί την αρμοδιότητα
β. Και οι δύο πράξεις είναι νόμιμες
γ. Η πράξη του βασικού οργάνου είναι μη σύννομη, καθώς είχε απωλέσει την αρμοδιότητα
δ. Και οι δύο πράξεις είναι αυτοδικαίως άκυρες

137. Η εξουσιοδότηση υπογραφής δύναται να ανακληθεί:

α. Μόνο με Υπουργική Απόφαση
β. Μόνο με Δικαστική Απόφαση
γ. Οποτεδήποτε, από το όργανο που την χορήγησε
δ. Μόνο αν ο εξουσιοδοτούμενος διαπράξει πειθαρχικό παράπτωμα

138. Η μεταβίβαση αρμοδιότητας δύναται να γίνει και προς όργανα διαφορετικής ιεραρχικής βαθμίδας:

α. Ναι, αν το ορίζει ρητά ο νόμος
β. Όχι, μόνο σε όργανα ίδιας βαθμίδας
γ. Μόνο προς ανώτερα όργανα
δ. Μόνο προς κατώτερα όργανα

139. Η εξουσιοδότηση υπογραφής δύναται να δοθεί:

α. Μόνο σε μόνιμους υπαλλήλους
β. Σε οποιοδήποτε πρόσωπο εκτός της υπηρεσίας
γ. Μόνο σε νομικούς συμβούλους της υπηρεσίας
δ. Σε υπαλλήλους ή όργανα που υπηρετούν στην ίδια διοικητική μονάδα

140. Η πράξη μεταβίβασης αρμοδιότητας πρέπει να δημοσιεύεται:

α. Ναι, καθώς αφορά την ισχύ των διοικητικών πράξεων έναντι τρίτων
β. Όχι, αποτελεί εσωτερική πράξη της διοίκησης
γ. Μόνο εφόσον το ζητήσει ο διοικούμενος

δ. Μόνο εφόσον αφορά σε μεγάλα χρηματικά ποσά

141. Η χρήση της μνείας «Με εντολή…» στην υπογραφή υφιστάμενων οργάνων αφορά:

α. Τη μεταβίβαση αρμοδιότητας
β. Την ανάθεση καθηκόντων
γ. Την αναπλήρωση του οργάνου
δ. Την εξουσιοδότηση προς υπογραφή

142. Η «κατάχρηση εξουσίας» μπορεί να συντρέξει σε περίπτωση:

α. Δέσμιας αρμοδιότητας του οργάνου
β. Κανονιστικών διοικητικών πράξεων
γ. Διακριτικής ευχέρειας του οργάνου και επιδίωξης αλλότριου σκοπού
δ. Αναρμοδιότητας του οργάνου

143. Αναγραφή σε διοικητική πράξη ότι κατ' αυτής προβλέπεται η άσκηση συγκεκριμένου ένδικου μέσου ενώπιον συγκεκριμένου δικαστηρίου:

α. Καθιδρύει αρμοδιότητα του συγκεκριμένου δικαστηρίου για την εκδίκαση του συγκεκριμένου ένδικου μέσου
β. Οι αρμοδιότητες των δικαστηρίων ορίζονται από το Νόμο και όχι από τη διοίκηση
γ. Βάσει της αρχής προστατευομένης εμπιστοσύνης του διοικουμένου, το συγκεκριμένο δικαστήριο οφείλει να προβεί στην εκδίκαση του ένδικου μέσου
δ. Καθιστά ακυρωτέα την πράξη

144. Πράξεις της διοίκησης που εκδίδονται επί απλών διοικητικών προσφυγών:

α. Δύνανται να χειροτερέψουν τη θέση του/της προσφεύγοντος/ουσας
β. Δύνανται να χειροτερέψουν τη θέση του/της προσφεύγοντος/ουσας υπό την προϋπόθεση ότι προβλέπεται προηγούμενη γνώμη άλλου οργάνου πριν την έκδοση της πράξης επί της προσφυγής
γ. Δεν δύνανται να χειροτερέψουν τη θέση του/της προσφεύγοντος/ουσας
δ. Δύνανται να χειροτερέψουν τη θέση του/της προσφεύγοντος/ουσας, υπό τις προϋποθέσεις που είναι δυνατή η ανάκληση των διοικητικών πράξεων

145. Όταν ασκείται ο ιεραρχικός έλεγχος, είτε αυτεπάγγελτα, είτε μετά από προσφυγή των διοικούμενων που θεμελιώνεται στο άρθρο 10 του Συντάγματος, τα αποτελέσματα οδηγούν σε:

α. Μερική ή ολική ακύρωση της πράξης
β. Παρεμπόδιση έκδοσης της πράξης
γ. Μερική ή ολική ακύρωση της πράξης, καθώς και σε τροποποίησή της
δ. Μερική ή ολική ακύρωση της πράξης, σε τροποποίηση της πράξης, ακόμα και σε παρεμπόδιση έκδοσής της

146. Στο πλαίσιο σύναψης δημόσιας σύμβασης, ο/η έχων/ουσα έννομο συμφέρον κατά εκτελεστής πράξης αναθέτοντος δημόσιου φορέα ασκεί:

α. Ιεραρχική προσφυγή
β. Αίτηση θεραπείας
γ. Ειδική προσφυγή

δ. Προδικαστική προσφυγή

147. Στη γενική προθεσμία των πενήντα (50) ημερών, μέσα στην οποία η Διοίκηση οφείλει να διεκπεραιώνει υποθέσεις διοικουμένων, περιλαμβάνονται οι πράξεις επί:

α. Ενδικοφανούς προσφυγής
β. Ειδικής προσφυγής
γ. Απλών αιτήσεων
δ. Όλες οι λοιπές απαντήσεις

148. Διοικητική προσφυγή ΔΕΝ αποτελεί:

α. Η ιεραρχική
β. Η ενδικοφανής
γ. Η ένδικη
δ. Η ειδική

149. Σε ποια από τις κατωτέρω περιπτώσεις δύναται να αποκλεισθεί ή να περιορισθεί η αξίωση ιδιώτη για αποζημίωση από το δημόσιο;

α. Στην περίπτωση της παραγραφής
β. Στην περίπτωση του συμψηφισμού
γ. Στην περίπτωση του συντρέχοντος πταίσματος του ιδιώτη
δ. Σε όλες τις λοιπές περιπτώσεις

150. Η διοικητική εποπτεία:

α. Προβλέπεται από ειδικές διατάξεις
β. Δεν είναι σύννομη
γ. Τεκμαίρεται
δ. Αντιβαίνει στο Σύνταγμα

151. Ο ιεραρχικός έλεγχος στη δημόσια διοίκηση:

α. Εφαρμόζεται στα υπουργεία αλλά όχι στο εσωτερικό των ΟΤΑ και άλλων ΝΠΔΔ
β. Ασκείται αποκλειστικά από τους πολιτικούς προϊσταμένους των διοικητικών υπηρεσιών
γ. Ασκείται από κάθε ιεραρχικώς προϊστάμενο πρόσωπο
δ. Ασκείται μόνον όταν προβλέπεται ειδικά από τον οργανισμό της υπηρεσίας

152. Ποιες από τις κατωτέρω αναφερόμενες περιπτώσεις περιλαμβάνονται στην έννοια του ιεραρχικού ελέγχου;

α. Η περίπτωση του προληπτικού και του κατασταλτικού ελέγχου
β. Η περίπτωση του ελέγχου σκοπιμότητας και νομιμότητας
γ. Η περίπτωση της ιεραρχικής υποκατάστασης, όταν ρητά προβλέπεται σε διάταξη νόμου
δ. Όλες οι λοιπές απαντήσεις

153. Η επανεξέταση κατά νόμο και κατ' ουσίαν πράξης από άλλο διοικητικό όργανο από αυτό που την εξέδωσε και το οποίο δύναται να την ακυρώσει εν όλω ή εν μέρει ή να την τροποποιήσει τελείται κατά την άσκηση:

α. Ειδικής διοικητικής προσφυγής
β. Αίτησης θεραπείας
γ. Αίτησης ακυρώσεως

δ. Ενδικοφανούς προσφυγής

154. Στην περίπτωση άσκησης ποιας διοικητικής προσφυγής διενεργείται μόνο έλεγχος νομιμότητας της διοικητικής πράξης:

α. Της ειδικής
β. Της ενδικοφανούς
γ. Και της ειδικής και της ενδικοφανούς
δ. Σε καμία από τις λοιπές απαντήσεις

155. Ένα προεδρικό διάταγμα που περιλαμβάνει και διατάξεις οι οποίες δεν υποβλήθηκαν σε επεξεργασία του Συμβουλίου της Επικρατείας

α. Είναι ανυπόστατη πράξη που δεν πρέπει να εφαρμοστεί
β. Μπορεί να ακυρωθεί εάν προσβληθεί δικαστικώς
γ. Δεν πάσχει καμίας παρανομίας, αφού οι περισσότερες διατάξεις του υποβλήθηκαν σε επεξεργασία
δ. Είναι μη εκτελεστή διοικητική πράξη

156. Ο ιεραρχικός έλεγχος:

α. Προβλέπεται από ειδικές διατάξεις
β. Τεκμαίρεται
γ. Αντιβαίνει στο Σύνταγμα
δ. Ταυτίζεται με τη διοικητική εποπτεία

157. Η έννοια της διοικητικής εποπτείας χαρακτηρίζει:

α. Τον έλεγχο που ένα δημόσιο νομικό πρόσωπο (εποπτεύον) μπορεί να ασκεί σε ένα άλλο δημόσιο νομικό πρόσωπο (εποπτευόμενο)
β. Τον έλεγχο που ένα δημόσιο νομικό πρόσωπο (εποπτεύον) μπορεί να ασκεί σε ένα άλλο ιδιωτικό νομικό πρόσωπο (εποπτευόμενο)
γ. Τον έλεγχο που ένα δημόσιο νομικό πρόσωπο (εποπτεύον) μπορεί να ασκεί σε ένα άλλο δημόσιο νομικό πρόσωπο (εποπτευόμενο) και τον έλεγχο που ένα δημόσιο νομικό πρόσωπο (εποπτεύον) μπορεί να ασκεί σε ένα άλλο ιδιωτικό νομικό πρόσωπο (εποπτευόμενο)
δ. Καμία από τις λοιπές απαντήσεις

158. Προδικαστική προσφυγή κατά εκτελεστών πράξεων ή παραλείψεων αναθέτοντος δημόσιου φορέα, στο στάδιο σύναψης δημόσιας σύμβασης, ασκείται ενώπιον:

α. Του Ελεγκτικού Συνεδρίου
β. Του ειδικώς κάθε φορά συνεστημένου οργάνου του αναθέτοντος φορέα
γ. Της Ενιαίας Αρχής Δημοσίων Συμβάσεων
δ. Του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους

159. Απόφαση που εκδίδεται επί διοικητικής προσφυγής:

α. Ενσωματώνει την προσβληθείσα πράξη και παύει τον εκτελεστό χαρακτήρα της πράξης
β. Ενσωματώνει την προσβληθείσα πράξη, η οποία συνεχίζει να έχει εκτελεστό χαρακτήρα ενώ η Διοίκηση δεν εμμένει στην αρχική της πράξη
γ. Εξαφανίζει εξ αρχής την προσβληθείσα πράξη
δ. Καμία από τις λοιπές απαντήσεις

160. Η διοικητική εποπτεία επί των πράξεων οργάνων εποπτευόμενου δημόσιου νομικού προσώπου δεν περιλαμβάνει:

α. Την προληπτική εποπτεία
β. Την κατασταλτική εποπτεία
γ. Την υποκατάσταση
δ. Την κατευθυνόμενη εποπτεία

161. Διοικητική προσφυγή αποτελεί:

α. Η απλή
β. Η ενδικοφανής
γ. Η ειδική
δ. Όλες οι λοιπές απαντήσεις

162. Κατά διοικητικής πράξης, που κατά το νόμο προβλέπεται η άσκηση ενδικοφανούς προσφυγής, δεν χωρεί μετά την απόρριψη της προσφυγής:

α. Δικαστική προστασία
β. Άσκηση αίτησης θεραπείας
γ. Επανάκριση της υπόθεσης από τη διοίκηση, στο πλαίσιο συμμόρφωσής της σε ακυρωτική απόφαση
δ. Επανάκριση της υπόθεσης από τη διοίκηση κατ΄εφαρμογή των κανόνων ανάκλησης πράξεων

163. Οι προθεσμίες:

α. Είναι κατά κανόνα ενδεικτικές για τη Διοίκηση
β. Οδηγούν σε κατά χρόνο αναρμοδιότητα όταν παρέρχονται
γ. Είναι κατά κανόνα ενδεικτικές για τους διοικούμενους και για τη Διοίκηση
δ. Καμία από τις λοιπές απαντήσεις

164. Ποιο από τα παρακάτω δεν αποτελεί στοιχείο του εννόμου συμφέροντος για την άσκηση αίτησης ακύρωσης:

α. Να είναι προσωπικό
β. Να είναι άμεσο
γ. Να είναι ενεστώς
δ. Να είναι οικονομικής φύσεως

165. Σύμφωνα με διάταξη του Συντάγματος, η Διοίκηση οφείλει να συμμορφώνεται με τις ακυρωτικές αποφάσεις. Τι συμβαίνει αν η Διοίκηση δεν συμμορφωθεί:

α. Η πράξη καθίσταται αυτοδικαίως άκυρη
β. Δημιουργείται αξίωση αποζημίωσης εις βάρος του Δημοσίου
γ. Η υπόθεση παραπέμπεται στο Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο
δ. Επιβάλλεται χρηματική κύρωση σε βάρος του οργάνου υπέρ του Δημοσίου

166. Η «κατάχρηση εξουσίας» ως λόγος ακύρωσης αναφέρεται σε:

α. Υπέρβαση των ορίων της διακριτικής ευχέρειας
β. Έκδοση πράξης για σκοπό διαφορετικό από αυτόν που προέβλεπε ο νόμος
γ. Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

δ. Έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας

167. Η έννοια του «εννόμου συμφέροντος» στην αίτηση ακύρωσης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣτΕ) είναι:

α. Ταυτόσημη με την έννοια του «δικαιώματος»
β. Ευρύτερη, αρκεί οποιοδήποτε άμεσο, προσωπικό και ενεστώς συμφέρον
γ. Περιορισμένη μόνο σε οικονομικής φύσεως συμφέροντα
δ. Όλες οι υπόλοιπες απαντήσεις

168. Πού δύναται να προσφύγει ο/η διοικούμενος/η αν το διοικητικό όργανο αρνηθεί να εξαιρεθεί:

α. Στο Συμβούλιο της Επικρατείας
β. Στον Άρειο Πάγο
γ. Στην προϊσταμένη αρχή του οργάνου
δ. Στον Συνήγορο του Πολίτη

169. Αν η διοίκηση παραλείψει την προηγούμενη ακρόαση και ο/η διοικούμενος/η, στο πλαίσιο άσκησης ιεραρχικής προσφυγής, ασκήσει το δικαίωμα ακρόασης, ποια προθεσμία ισχύει για την άσκηση αίτησης ακύρωσης κατά της τελικής πράξης;

α. Η προθεσμία αρχίζει από την αρχική πράξη
β. Η προθεσμία είναι μονοετής
γ. Η προθεσμία αρχίζει από την κοινοποίηση της απόφασης επί της ιεραρχικής προσφυγής, καθώς το πλημμέλημα της αρχικής έλλειψης ακρόασης «θεραπεύθηκε»
δ. Δεν δύναται πλέον να ασκηθεί αίτηση ακυρώσεως

170. Οι γνωμοδοτήσεις του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (ΝΣΚ) κατά κανόνα είναι:

α. Δεσμευτικές για τα δικαστήρια
β. Μη δεσμευτικές γνώμες
γ. Δεσμευτικές για τη διοίκηση, εκτός εάν νόμος ορίσει διαφορετικά ή η Ολομέλειά του έχει άλλη γνώμη
δ. Μυστικές προς τη διοίκηση

171. Η τυχόν ορισθείσα από διάταξη νόμου ανασταλτική δύναμη ενδικοφανούς προσφυγής έχει διάρκεια:

α. Έξι (6) μήνες
β. Εξήντα (60) ημέρες
γ. Μέχρι την έκδοση απόφασης επί της ενδικοφανούς προσφυγής
δ. Μέχρι την έκδοση δικαστικής απόφασης

172. Εάν η διοίκηση δεν απαντήσει σε μία μη υποχρεωτική απλή προσφυγή, ο/η διοικούμενος/η δύναται να προσφύγει δικαστικά;

α. Ναι, κατά της σιωπηρής απόρριψης
β. Ναι, με αγωγή αποζημίωσης
γ. Όχι, οφείλει να περιμένει μέχρι την έκδοση ρητής διοικητικής απόφασης
δ. Ναι, κατά της παράλειψης οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας της διοίκησης

173. Σε περίπτωση παράλειψης οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας της διοίκησης, η προθεσμία για την άσκηση αίτησης ακυρώσεως:

α. Άρχεται από τη στιγμή που παρήλθε η νόμιμη προθεσμία ενέργειας της διοίκησης
β. Άρχεται από την επόμενη μέρα της παράλειψης
γ. Είναι τριάντα (30) ημέρες από τη γνώση της παράλειψης
δ. Είναι απεριόριστη, δεν υφίσταται συγκεκριμένη προθεσμία

174. Οι «κυβερνητικές πράξεις»:

α. Υπόκεινται σε τυπικό και ουσιαστικό έλεγχο από το Συμβούλιο της Επικρατείας (ΣτΕ)
β. Υπόκεινται μόνο σε έλεγχο συνταγματικότητας από το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο (ΑΕΔ)
γ. Εξαιρούνται του δικαστικού ελέγχου
δ. Αποτελούν ιδιωτικού δικαίου πράξεις της Κυβέρνησης

175. Δημοσίευση μη δημοσιευτέας ατομικής διοικητικής πράξης:

α. Καθιστά την πράξη άκυρη
β. Δεν δημιουργεί νομικό ελάττωμά της
γ. Της προσδίδει χαρακτήρα κανονιστικής πράξης
δ. Την καθιστά ανυπόστατη

176. Οι κανονιστικές πράξεις, αν δεν ορίζεται αλλιώς στις διατάξεις νόμου:

α. Χρήζουν απλής αιτιολογίας
β. Δεν χρήζουν αιτιολογίας
γ. Χρήζουν αιτιολογίας ανάλογα με το πεδίο ρύθμισής τους
δ. Χρήζουν σαφούς, ειδικής και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας

177. Κανονιστική πράξη μη δημοσιευθείσα στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΕτΚ):

α. Δύναται να ανακληθεί ελευθέρως
β. Δεν ανακαλείται, λόγω του ανυπόστατου χαρακτήρα της
γ. Δύναται να ανακληθεί, εφόσον κριθεί μεταγενεστέρως ότι δεν υφίσταται ανάγκη σχετικής ρύθμισης
δ. Δύναται να ανακληθεί υπό την προϋπόθεση ότι η πράξη ανάκλησης θα δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως

178. Χρήζουν αιτιολόγησης οι:

α. Ατομικές διοικητικές πράξεις
β. Οι μη εκτελεστού χαρακτήρα πράξεις
γ. Οι κανονιστικές διοικητικές πράξεις
δ. Βεβαιωτικές διοικητικές πράξεις

179. Αίτηση διοικουμένου/ης που κατατίθεται σε αναρμόδια Υπηρεσία:

α. Δύναται η Υπηρεσία να την εξετάσει ως παραδεκτή
β. Καθίσταται απαράδεκτη
γ. Η Υπηρεσία οφείλει εντός τριών (3) ημερών να τη διαβιβάσει στην αρμόδια
δ. Η Υπηρεσία οφείλει εντός είκοσι πέντε (25) ημερών να τη διαβιβάσει στην αρμόδια

180. Λήψη αυτεπαγγέλτως από τη Διοίκηση δυσμενούς για διοικούμενο/η μέτρου χωρίς προηγούμενη κλήτευσή του σε ακρόαση:

α. Δεν είναι δυνατή σε καμία περίπτωση
β. Είναι δυνατή στην περίπτωση ύπαρξης επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος ή αποτροπής κινδύνου
γ. Είναι δυνατή χωρίς περιορισμούς για τη Διοίκηση
δ. Είναι δυνατή εφόσον το δυσμενές μέτρο είναι αιτιολογημένο

181. ΔΕΝ απαιτείται προηγούμενη ακρόαση διοικουμένου/ης:
α. Όταν η διαμονή του είναι άγνωστη και ως εκ τούτου η κλήση του ανέφικτη
β. Όταν πρόκειται να εκδοθεί δυσμενής ατομική διοικητική πράξη
γ. Όταν το διοικητικό όργανο ενεργεί κατά διακριτική ευχέρεια
δ. Όλες οι λοιπές απαντήσεις

182. Ιδιωτικά έγγραφα υποβληθέντα σε δημόσια υπηρεσία καθίστανται δημόσια όταν:
α. Συντάχθηκαν μεν από ιδιώτη αλλά κατατίθενται και φυλάσσονται σε αρχεία (φάκελο) δημόσιας υπηρεσίας
β. Ο/Η διοικούμενος/η εγγράφως αιτηθεί την πρόσβαση σε αυτά
γ. Απαιτούνται κατά νόμο ως δικαιολογητικά και λειτουργούν ως επιβοηθητικά για την κρίση του διοικητικού οργάνου για την έκδοση της διοικητικής πράξης
δ. Η διοικητική πράξη που θα εκδοθεί επί της υποθέσεως θα είναι επωφελής για τον διοικούμενο

183. Η μη νόμιμη δημοσίευση δημοσιευτέας διοικητικής πράξης την καθιστά:
α. Παράνομη
β. Δεν επηρεάζει το κύρος της
γ. Άλλοτε νόμιμη και άλλοτε παράνομη
δ. Ανυπόστατη

184. Η αιτιολογία των διοικητικών πράξεων:
α. Αφορά είτε τη νομιμότητα, είτε τη σκοπιμότητα έκδοσης της διοικητικής πράξης
β. Συνίσταται στην έκθεση των πραγματικών και νομικών λόγων δυνάμει των οποίων η διοίκηση προέβη στην έκδοσή της
γ. Αφορά είτε τη νομιμότητα, είτε τη σκοπιμότητα έκδοσης της διοικητικής πράξης και συνίσταται στην έκθεση των πραγματικών και νομικών λόγων δυνάμει των οποίων η διοίκηση προέβη στην έκδοσή της
δ. Καμία από τις λοιπές απαντήσεις

185. Η τήρηση της προηγούμενης ακρόασης:
α. Εφαρμόζεται σε σχέση με τις κανονιστικές πράξης της Διοίκησης
β. Είναι υποχρεωτική για τη Διοίκηση πριν από την έκδοση κάθε διοικητικής πράξης
γ. Είναι ατομικό δικαίωμα, που προστατεύεται κατά το Σύνταγμα
δ. Δεν προβλέπεται στο ισχύον Διοικητικό Δίκαιο αλλά είναι εθιμικός κανόνας

186. Υφίσταται υποχρέωση παροχής απάντησης της Διοίκησης επί:
α. Καταχρηστικού αιτήματος
β. Αόριστου αιτήματος
γ. Αναφοράς
δ. Όλες οι λοιπές απαντήσεις

187. Η μη νόμιμη κοινοποίηση της διοικητικής πράξης:

α. Την καθιστά παράνομη
β. Δεν επηρεάζει το κύρος της
γ. Την καθιστά άλλοτε νόμιμη και άλλοτε παράνομη
δ. Την καθιστά ανυπόστατη

188. Η μη πρωτοκόλληση διοικητικής πράξης:

α. Θίγει το κύρος της πράξης
β. Θίγει το κύρος της πράξης αλλά μπορεί να θεραπευθεί με τη δημοσίευση της πράξης
γ. Της προσδίδει χαρακτήρα προπαρασκευαστικής πράξης
δ. Δεν θίγει το κύρος της πράξης, εκτός αν ορίζει άλλως ο νόμος

189. Κανονιστικού χαρακτήρα πράξη, για την οποία δεν τηρήθηκαν οι απαιτούμενες διατυπώσεις δημοσιότητας στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως:

α. Αποκτά χαρακτήρα ατομικής πράξης
β. Λογίζεται ως ατομική πράξη γενικού περιεχομένου
γ. Έχει νόμιμη υπόσταση
δ. Είναι ανυπόστατη

190. Πράξη αναρτητέα στο Πρόγραμμα «ΔΙΑΥΓΕΙΑ», που δεν είναι κατά νόμο δημοσιευτέα στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως:

α. Δεν ισχύει μέχρι την ανάρτησή της στο «ΔΙΑΥΓΕΙΑ»
β. Ισχύει από την έκδοσή της
γ. Ισχύει από την έκδοσή της αρκεί ακολούθως να τηρηθεί ο συγκεκριμένος τύπος δημοσιότητας περί αναρτήσεως στο «ΔΙΑΥΓΕΙΑ»
δ. Η ισχύς της δεν συνδέεται με την ανάρτηση ή μη της πράξης στο «ΔΙΑΥΓΕΙΑ»

191. Η παράλειψη ή η πλημμελής κοινοποίηση ατομικής διοικητικής πράξης στον διοικούμενο:

α. Επάγεται την ακυρότητα της πράξης
β. Αποτελεί παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας
γ. Επηρεάζει το κύρος της και δεν παράγει έννομα αποτελέσματα
δ. Επηρεάζει μόνο την έναρξη της προθεσμίας προσβολής της με τα ένδικα μέσα ή τις ενδικοφανείς προσφυγές που τυχόν προβλέπονται

192. Τρόπος δημοσίευσης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως των κανονιστικών διοικητικών πράξεων:

α. Με απλή αναφορά των κύριων στοιχείων της.
β. Με δημοσίευση κειμένου περίληψης αυτών.
γ. Με αυτούσια δημοσίευσή τους.
δ. Όλες οι λοιπές απαντήσεις

193. Χρήζει κατά το Σύνταγμα αιτιολογίας:

α. Η επιλογή προσώπων στην ηγεσία της Δικαιοσύνης
β. Η επιλογή στις θέσεις Προέδρου και Αντιπροέδρων του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους

γ. Η απάντηση των διοικητικών αρχών σε υποβληθείσες κατά το άρθρο 10 του Συντάγματος αναφορές

δ. Ο διορισμός και η παύση των ανώτατων διοικητικών υπαλλήλων που κατέχουν θέσεις εκτός υπαλληλικής ιεραρχίας

194. Τα έγγραφα εσωτερικής λειτουργίας, με τα οποία διαβιβάζονται δικαιολογητικά μεταξύ δημόσιων υπηρεσιών, προκειμένου να εξεταστεί αίτημα διοικουμένου/ης:

α. Συνιστούν εκτελεστές πράξεις της Διοίκησης

β. Συνιστούν ενδιάμεσες εκτελεστές πράξεις της Διοίκησης που ενσωματώνονται στην τελική πράξη

γ. Αποτελούν προϋπόθεση σύννομης έκδοσης διοικητικής πράξης

δ. Δεν συνιστούν εκτελεστές διοικητικές πράξεις

195. Στην περίπτωση απώλειας φακέλου διοικουμένου/ης με υπαιτιότητα της δημόσιας υπηρεσίας:

α. Οι προθεσμίες διεκπεραίωσης της υπόθεσης αναστέλλονται μέχρι την τελική ανασύσταση του φακέλου

β. Οι προθεσμίες τελικής διεκπεραίωσης της υπόθεσης συνεχίζουν κανονικά

γ. Καθίσταται αδύνατη η διεκπεραίωση της υπόθεσης και ο/η διοικούμενος/η δύναται να αιτηθεί αποζημιώσεως

δ. Οι προθεσμίες τελικής διεκπεραίωσης της υπόθεσης αναστέλλονται μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας αναζήτησης πειθαρχικών ευθυνών των υπαλλήλων της υπηρεσίας

196. Η κλήση σε προηγούμενη προφορική ακρόαση διοικουμένου/ης ενώπιον της Διοίκησης:

α. Κατά κανόνα είναι έγγραφη και πρέπει να αναφέρει τον τόπο, την ώρα, την ημέρα και να προσδιορίζει το αντικείμενο της ενέργειας της Διοίκησης

β. Αρκεί και προφορική ειδοποίηση, αναφέροντας μόνο τον τόπο, την ώρα και την ημέρα

γ. Δεν είναι υποχρεωτική για τη Διοίκηση σε καμία περίπτωση έκδοσης πράξης ή επιβολής μέτρου

δ. Δεν απαιτείται να περιβληθεί κάποιον συγκεκριμένο τύπο

197. Για κάθε ενέργεια της Διοίκησης απαιτείται αίτηση διοικουμένου/ης:

α. Σωστό

β. Λάθος. Η διοίκηση λειτουργεί μόνο αυτεπαγγέλτως

γ. Όταν η υποβολή αίτησης προβλέπεται από σχετικές διατάξεις, άλλως ισχύει ο κανόνας αυτεπάγγελτης ενέργειας της διοίκησης

δ. Ακόμη και αν οι σχετικές διατάξεις δεν προβλέπουν την υποβολή της και ας έχει προηγουμένως ενεργήσει η διοίκηση αυτεπαγγέλτως

198. Η γνωστοποίηση σε διοικούμενο/η του περιεχομένου των επίσημων πρακτικών Υπουργικού Συμβουλίου:

α. Απαγορεύεται χωρίς καμία εξαίρεση, ως ειδική κατηγορία απορρήτου

β. Καταρχήν απαγορεύεται, ως ειδική κατηγορία απορρήτου, δύναται όμως η διοίκηση να σταθμίσει το συμφέρον του/της διοικουμένου/ης στο μέρος που τον αφορά το περιεχόμενο των πρακτικών προς το δημόσιο συμφέρον

γ. Κατά κανόνα επιτρέπεται, εκτός αν η διοίκηση κατά άσκηση διακριτικής ευχέρειας κρίνει διαφορετικά
δ. Επιτρέπεται αλλά μόνο με επιτόπια μελέτη από τον/ην διοικούμενο/η

199. Τίθεται ζήτημα προστατευόμενης εμπιστοσύνης του/της διοικουμένου/ης από το γεγονός ότι η Διοίκηση επί μία δεκαετία ανέχεται την παράνομη στάθμευση σε μία οδό και ουδέποτε για το χρονικό αυτό διάστημα επέβαλε κλήσεις ;

α. Ναι, διότι προέχει η ασφάλεια δικαίου
β. Ναι, διότι δημιουργήθηκε πεποίθηση στον/η διοικούμενο/η ότι νομίμως σταθμεύει στην οδό αυτή
γ. Όχι, διότι η αρχή της προστατευόμενης εμπιστοσύνης προϋποθέτει νόμιμη συμπεριφορά εκ μέρους της Διοικήσεως
δ. Όχι, διότι προέχει στο διοικητικό δίκαιο η αποτελεσματικότητα της διοικητικής δράσης έναντι της προστασίας του/της διοικουμένου/ης

200. Χωρεί ανάκληση της παραίτησης του/της διοικουμένου/ης από την αίτηση που υπέβαλε στη Διοίκηση για την έκδοση διοικητικής πράξης;

α. Χωρεί ελεύθερα ανάκληση της παραίτησης
β. Δεν μπορεί ποτέ να γίνει ανάκληση της παραίτησης
γ. Χωρεί ανάκληση της παραίτησης μόνο με πλήρη και ειδική αιτιολογία από τον/η διοικούμενο/η
δ. Χωρεί ανάκληση της παραίτησης από την αίτηση εάν η παραίτηση είναι αποτέλεσμα πλάνης του/της διοικουμένου/ης ή απειλής που του/της ασκήθηκε

201. Το δικαίωμα ακροάσεως από τις διοικητικές αρχές:

α. Δεν είναι κατοχυρωμένο, αλλά νομολογιακώς προβλεπόμενο
β. Είναι συνταγματικώς κατοχυρωμένο
γ. Είναι συνταγματικώς και νομοθετικώς κατοχυρωμένο
δ. Είναι εθιμικώς καθιερωμένο

202. Το δικαίωμα πρόσβασης στα διοικητικά στοιχεία:

α. Δεν είναι κατοχυρωμένο, αλλά νομολογιακώς προβλεπόμενο
β. Είναι συνταγματικώς κατοχυρωμένο
γ. Είναι συνταγματικώς και νομοθετικώς κατοχυρωμένο
δ. Είναι εθιμικώς καθιερωμένο

203. Σε ποια από τις κατωτέρω περιπτώσεις δεν υφίσταται δικαίωμα πρόσβασης σε έγγραφα;

α. Όταν τα έγγραφα καλύπτονται από απόρρητο που προβλέπεται από ειδικές διατάξεις
β. Όταν τα έγγραφα αφορούν τις συζητήσεις του Υπουργικού Συμβουλίου
γ. Όταν τα έγγραφα καλύπτονται από απόρρητο που προβλέπεται από ειδικές διατάξεις και όταν τα έγγραφα αφορούν τις συζητήσεις του Υπουργικού Συμβουλίου
δ. Σε καμία από τις λοιπές απαντήσεις

204. Πριν την έκδοση δυσμενούς για τον/η διοικούμενο/η διοικητικής πράξης κατά δέσμια αρμοδιότητα του οργάνου:

α. Οφείλει το διοικητικό όργανο να προβεί σε ερώτημα προς τον/ην ιεραρχικά προϊστάμενο/η του εάν θα πρέπει να κληθεί σε προηγούμενη ακρόαση ο/η διοικούμενος/η

β. Πρέπει ο/η διοικούμενος/η να ενημερωθεί προφορικά για την επικείμενη δυσμενή πράξη

γ. Δεν απαιτείται προηγούμενη κλήση του/της διοικουμένου/ης σε ακρόαση

δ. Απαιτείται σε κάθε ενέργεια της διοίκησης προηγούμενη κλήση του/της διοικουμένου/ης σε ακρόαση

205. ΔΕΝ αποτελεί είδος γνώμης στα πλαίσια γνωμοδοτικής διαδικασίας:

α. Πρόταση

β. Σύμφωνη

γ. Απλή

δ. Συντρέχουσα

206. Διοικητική πράξη (ατομική ή κανονιστική), της οποίας επιβάλλεται η δημοσίευσή της, έως τη δημοσίευσή της:

α. Είναι ανυπόστατη/ανύπαρκτη πράξη

β. Είναι εκτελεστή πράξη

γ. Είναι υπό αίρεση εκτελεστή

δ. Έχει τον χαρακτήρα εγκυκλίου

207. Όταν για την έκδοση μιας διοικητικής πράξης απαιτείται από τις οικείες διατάξεις η ύπαρξη αιτιολογίας αυτής:

α. Η έλλειψή της αιτιολογίας δεν συνεπάγεται παράλειψη ουσιώδους τύπου

β. Η αιτιολογία αρκεί να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου

γ. Η αιτιολογία αρκεί να υπάρχει έστω και συνοπτικά στο σώμα της πράξης

δ. Εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του οργάνου η αιτιολόγηση της πράξης

208. Ανάκληση νόμιμης επωφελούς διοικητικής πράξης επιτρέπεται:

α. Λόγω μεταγενέστερης διαφορετικής εκτίμησης από τη Διοίκηση των δεδομένων που υπήρχαν κατά την έκδοση της πράξης

β. Ελεύθερα από τη Διοίκηση χωρίς προϋποθέσεις

γ. Για λόγους δημοσίου συμφέροντος

δ. Για λόγους σκοπιμότητας της Διοίκησης

209. Για τον υπολογισμό των προθεσμιών της Διοίκησης προς ενέργεια εφαρμόζονται οι διατάξεις:

α. Του Αστικού Κώδικα, αν ειδικές διατάξεις δεν ορίζουν διαφορετικά

β. Του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας

γ. Του Ποινικού Κώδικα, αν οι ειδικές διατάξεις δεν ορίζουν διαφορετικά

δ. Του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας

210. Η Διοίκηση δύναται να απορρίψει αίτημα πρόσβασης διοικουμένου/ης σε διοικητικά έγγραφα:

α. Χωρίς χρονικούς περιορισμούς και αναιτιολογήτως
β. Αρκεί της απόρριψης να έχει προηγηθεί προφορική ακρόαση του διοικουμένου
γ. Αρκεί η απόρριψη να είναι αιτιολογημένη εντός είκοσι (20) ημερών από την υποβολή της αίτησης
δ. Αρκεί να μην έχουν παρέλθει είκοσι πέντε (25) ημέρες από την υποβολή της αίτησης μέχρι την απόρριψη

211. Η κλήση διοικουμένου/ης προς ακρόαση ενώπιον της Διοίκησης πριν την επιβολή δυσμενούς μέτρου κοινοποιείται:

α. Τουλάχιστον τρεις (3) πλήρεις ημέρες πριν την ημέρα της ακροάσεως
β. Τουλάχιστον τέσσερις (4) πλήρεις ημέρες πριν την ημέρα της ακροάσεως
γ. Τουλάχιστον δύο (2) πλήρεις ημέρες πριν την ημέρα της ακροάσεως
δ. Τουλάχιστον πέντε (5) πλήρεις ημέρες πριν την ημέρα της ακροάσεως

212. Αίτηση ανάκλησης παραίτησης διοικουμένου/ης από προηγούμενη αίτησή του/της:

α. Είναι δυνατή, προκειμένου να διασφαλιστούν τα δικαιώματα του/της διοικουμένου/ης
β. Δεν είναι δυνατή για λόγους σταθερότητας των διοικητικών εννόμων καταστάσεων
γ. Εναπόκειται στην κρίση του διοικητικού οργάνου να αποδεχθεί ή μη την αίτηση ανάκλησης παραίτησης
δ. Είναι δυνατή, εφόσον έχουν παρέλθει οι σχετικές προθεσμίες για την έκδοση της πράξης

213. Υποχρέωση υποβολής από τον/την διοικούμενο/η στις δημόσιες υπηρεσίες πρωτότυπων δημόσιων εγγράφων ή επικυρωμένων:

α. Υφίσταται, εκτός εάν για ειδικές διοικητικές διαδικασίες ορίζεται διαφορετικά
β. Εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του οργάνου διεκπεραίωσης της υπόθεσης
γ. Δεν υφίσταται, αρκεί η υποβολή ευκρινών φωτοαντιγράφων
δ. Δεν υφίσταται, αρκεί το φωτοαντίγραφο να συνοδεύεται από υπεύθυνη δήλωση του/της διοικουμένου/ης περί της ακρίβειας των στοιχείων

214. Είναι δυνατή η άμεση λήψη δυσμενούς μέτρου κατά διοικουμένου/ης χωρίς να κληθεί σε προηγούμενη ακρόαση;

α. Η άμεση λήψη εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια της αρμόδιας διοικητικής αρχής
β. Μόνον όταν οι σχετικές με το δυσμενές μέτρο διατάξεις προβλέπουν δυνατότητα άσκησης διοικητικής προσφυγής
γ. Αν η άμεση λήψη του δυσμενούς μέτρου είναι αναγκαία για την αποτροπή κινδύνου ή λόγω επιτακτικού δημόσιου συμφέροντος.
δ. Εφόσον συμφωνεί ο/η ενδιαφερόμενος/η

215. Επιβάλλεται να περιέχεται η αιτιολογία στο σώμα της διοικητικής πράξης;

α. Μόνον εάν το ζητήσει με σχετική αίτηση ο/η αποδέκτης/τρια της πράξης
β. Η αιτιολογία πρέπει σε κάθε περίπτωση να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου και δεν απαιτείται να περιέχεται στο σώμα της πράξης
γ. Ανήκει στη διακριτική ευχέρεια του διοικητικού οργάνου να περιλάβει την αιτιολογία στο σώμα της πράξης
δ. Μόνον εάν αυτό προβλέπεται ρητώς στον νόμο

216. Οι προθεσμίες που τάσσονται σε διοικούμενο/η είναι κατά κανόνα:

α. Ενδεικτικές
β. Αποκλειστικές
γ. Άλλοτε ενδεικτικές και άλλοτε αποκλειστικές
δ. Ούτε ενδεικτικές ούτε αποκλειστικές

217. Η διοίκηση ενεργεί:

α. Μόνον αυτεπαγγέλτως
β. Ύστερα από αίτηση του/της ενδιαφερομένου/ης
γ. Τόσο αυτεπαγγέλτως όσο και κατόπιν αιτήσεως του/της διοικουμένου/ης
δ. Όταν το ζητήσει το εκάστοτε αρμόδιο πολιτικό πρόσωπο

218. Αίτημα διοικουμένου/ης προς δημόσια υπηρεσία, το οποίο είναι εμφανώς ακατάληπτο ή παράλογο:

α. Η Υπηρεσία, ως απαράδεκτο, δεν οφείλει να το διεκπεραιώσει
β. Η Υπηρεσία απαλλάσσεται από την υποχρέωση ταχείας διεκπεραίωσης του αιτήματος
γ. Η Υπηρεσία οφείλει να απορρίψει παρά χρήμα το αίτημα ως απαράδεκτο και να ενημερώσει σχετικά τον/ην διοικούμενο/η
δ. Η Υπηρεσία οφείλει τάχιστα να ζητήσει από τον/ην διοικούμενο/η συμπληρωματικά στοιχεία

219. Η μη απάντηση επί αιτήσεως προς τη Διοίκηση:

α. Μπορεί υπό προϋποθέσεις να συνιστά περίπτωση παράλειψης οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας
β. Είναι πάντοτε παράνομη, γιατί η Διοίκηση οφείλει να απαντά στις αιτήσεις των διοικουμένων
γ. Προσβάλλεται πάντοτε με ένδικο βοήθημα ενώπιον των Δικαστηρίων
δ. Δεν γεννά σε καμία περίπτωση αστική ευθύνη του Δημοσίου

220. Μετά την πάροδο ευλόγου χρόνου επιτρέπεται η ανάκληση ατομικών διοικητικών πράξεων (αδπ):

α. Των δυσμενών αδπ, προς όφελος του/της διοικουμένου/ης, οποτεδήποτε
β. Των ευμενών αδπ ανεξαρτήτως επικλήσεως λόγων δημοσίου συμφέροντος από τη Διοίκηση
γ. Αρκεί η Διοίκηση να μην έχει ενεργήσει κατά πλάνη περί τα πράγματα
δ. Αρκεί ο εύλογος χρόνος να μην υπερβαίνει τα τρία έτη

221. Ποια είναι η συνέπεια της παράλειψης της απαιτούμενης νόμιμης αιτιολογίας σε μια ατομική δυσμενή διοικητική πράξη:

α. Η πράξη καθίσταται ακυρώσιμη
β. Η πράξη είναι ανυπόστατη
γ. Η πράξη είναι αυτοδικαίως άκυρη
δ. Η πράξη αναστέλλεται αυτοδικαίως μέχρι τη «θεραπεία» της ελλείψεως αιτιολογίας

222. Ποιες πράξεις εξαιρούνται από τον κανόνα της υποχρέωσης αιτιολογίας, σύμφωνα με τον Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας:

α. Οι πράξεις που εκδίδονται σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης
β. Οι πράξεις που εκδίδονται κατόπιν δεσμευτικής πρότασης ιεραρχικά ανώτερου οργάνου
γ. Οι πράξεις που έχουν ως περιεχόμενο ευνοϊκή ρύθμιση για τον ενδιαφερόμενο, εφόσον δεν θίγονται δικαιώματα τρίτων
δ. Οι πράξεις που αφορούν θέματα εθνικής ασφάλειας

223. Η Διοίκηση μπορεί να ανακαλέσει μια νόμιμη ευμενή διοικητική πράξη:

α. Ελεύθερα οποτεδήποτε
β. Ποτέ
γ. Κατ' εξαίρεση, αν το επιβάλλει δημόσιο συμφέρον και εντός εύλογου χρόνου, με ταυτόχρονη αποζημίωση του διοικουμένου
δ. Μόνο αν συναινεί ο διοικούμενος στον οποίο αφορά η πράξη

224. Πότε η Διοίκηση δεν μπορεί να ενεργήσει αυτεπαγγέλτως:

α. Όταν πρόκειται για την έκδοση διοικητικής πράξης
β. Όταν πρόκειται για την επιβολή κυρώσεων
γ. Όταν ο νόμος απαιτεί ρητά την υποβολή αίτησης του διοικουμένου
δ. Όταν διακυβεύεται το δημόσιο συμφέρον

225. Τι συμβαίνει αν η διοίκηση εκδώσει διοικητική πράξη αυτεπαγγέλτως χωρίς την απαιτούμενη αιτιολογία:

α. Η πράξη είναι σύννομη, η αιτιολογία δύναται να παρασχεθεί αργότερα
β. Η πράξη είναι άκυρη, λόγω παράβασης ουσιώδους τύπου
γ. Η πράξη είναι ανυπόστατη
δ. Η πράξη αναστέλλεται κατόπιν έγγραφου αιτήματος του διοικουμένου

226. Η διοίκηση, κατά την έκδοση μιας πράξης, οφείλει να λαμβάνει υπόψη της το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης του διοικουμένου:

α. Όχι, μόνο στα δικαστήρια
β. Μόνο αν πρόκειται για έκδοση δυσμενούς πράξης
γ. Πάντα, ανεξαρτήτως του περιεχομένου της πράξης
δ. Μόνο εφόσον ζητηθεί, γραπτά ή προφορικά, από τον διοικούμενο

227. Αν ο διοικούμενος κληθεί σε ακρόαση, αλλά δεν εμφανιστεί:

α. Η διοικητική διαδικασία παύει οριστικά
β. Η διοίκηση οφείλει να τον καλέσει εκ νέου σε προηγούμενη ακρόαση
γ. Η διοίκηση δύναται να προχωρήσει στην έκδοση της πράξης
δ. Η αίτηση του διοικουμένου για έκδοση πράξης απορρίπτεται αυτοδίκαια

228. Δύναται η παράλειψη προηγούμενης ακρόασης να καλυφθεί μεταγενέστερα:

α. Όχι, ποτέ
β. Ναι, αν η διοίκηση δώσει τη δυνατότητα ακρόασης κατά τη διαδικασία της ενδικοφανούς προσφυγής
γ. Μόνο αν το επιτρέψει το δικαστήριο
δ. Μόνο αν ο διοικούμενος υποβάλει αίτηση θεραπείας μετά την έκδοση της πράξης

229. Αν η διοίκηση, μετά την προηγούμενη ακρόαση, εκδώσει την πράξη της βασιζόμενη σε νέα πραγματικά περιστατικά που δεν ήταν γνωστά κατά την κρίση του διοικουμένου προς ακρόαση:

α. Η διοικητική πράξη είναι νόμιμη

β. Η διοίκηση οφείλει να καλέσει εκ νέου τον διοικούμενο σε συμπληρωματική ακρόαση

γ. Τα νέα στοιχεία δεν λαμβάνονται υπόψη από το δικαστήριο

δ. Η πράξη, κατόπιν αιτήματος του διοικουμένου αναστέλλεται

230. Αν ο/η διοικούμενος /ηυποβάλει τις απόψεις του μετά την πάροδο εύλογης προθεσμίας, που η διοίκηση του χορήγησε, οφείλει η διοίκηση να τις λάβει υπόψη;

α. Ναι, πάντα

β. Όχι, δύναται να εκδώσει την πράξη χωρίς να τις λάβει υπόψη

γ. Μόνο αν δεν έχει εκδοθεί ακόμα η πράξη και δεν εμποδίζεται η περαιτέρω διοικητική διαδικασία

δ. Μόνο εφόσον δεν έχουν παρέλθει τρεις (3) μήνες

231. Ποια είναι η προθεσμία για να ζητήσει ο/η διοικούμενος/η πρόσβαση στα έγγραφα του φακέλου, ώστε να προετοιμάσει την ακρόασή του ενώπιον της Διοίκησης;

α. Άνευ προθεσμίας, οποτεδήποτε

β. Δέκα πέντε (15) ημέρες πριν την ακρόαση

γ. Δύναται μόνο μετά την έκδοση της πράξης

δ. Εντός της προθεσμίας, όπως αυτή ορίστηκε από τη διοίκηση

232. Ποιος είναι ο ανώτατος χρόνος εντός του οποίου πρέπει να εκδοθεί η πράξη μετά την άσκηση από τον/την διοικούμενο/η του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης:

α. Εντός εύλογου χρόνου

β. Εντός ενενήντα (90) ημερών

γ. Εντός τριάντα (30) ημερών

δ. Εντός έξι (6) μηνών

233. Αν ο πολίτης ενημερώσει τη διοίκηση ότι δεν επιθυμεί να προβεί στην άσκηση του δικαιώματος ακρόασης, τι ισχύει με την προθεσμία έκδοσης πράξης:

α. Αναστέλλεται

β. Συνεχίζεται κανονικά

γ. Η διοίκηση δύναται να εκδώσει άμεσα την πράξη

δ. Η διοίκηση απέχει από την έκδοση πράξης μέχρι τη λήξη της προθεσμίας

234. Η έλλειψη δημοσιότητας μιας διοικητικής πράξης, όταν αυτή απαιτείται εκ του νόμου, συνεπάγεται:

α. Το μη σύννομο της πράξης

β. Το ακυρώσιμο της πράξης

γ. Την αυτοδίκαιη ακυρότητα της πράξης

δ. Τη μη θέση της πράξης σε ισχύ

235. Πότε η αιτιολογία διοικητικής πράξης θεωρείται επαρκής:

α. Όταν αναγράφεται σε αυτήν η διάταξη νόμου

β. Όταν αναγράφονται μόνο τα πραγματικά περιστατικά
γ. Όταν είναι πλήρης, σαφής και αναγράφονται σε αυτή η νομική βάση και τα πραγματικά περιστατικά
δ. Όταν είναι συνοπτική

236. Σε ποιες περιπτώσεις η αιτιολογία μιας διοικητικής πράξης μπορεί να παραλειφθεί:
α. Όταν η πράξη εκδίδεται κατόπιν δέσμιας αρμοδιότητας, παραπέμποντας στη σχετική διάταξη νόμου
β. Όταν η πράξη είναι ευμενής
γ. Όταν υφίσταται επείγουσα ανάγκη
δ. Ποτέ

237. Δύναται η διοίκηση να συμπληρώσει την αιτιολογία μιας πράξης κατά τη διάρκεια της δικαστικής διαδικασίας:
α. Μόνο εφόσον το ζητήσει το δικαστήριο
β. Μόνο αν η αρχική αιτιολογία ήταν ελλιπής
γ. Όχι, η νομιμότητα της πράξης κρίνεται κατά το χρόνο έκδοσής της
δ. Ναι, ελεύθερα οποτεδήποτε

238. Πότε μία διοικητική πράξη δέσμιας αρμοδιότητας χρήζει εκτενούς αιτιολογίας:
α. Ποτέ
β. Όταν ο νόμος το ορίζει ρητά
γ. Όταν η διοίκηση παρεκκλίνει από προηγούμενη διοικητική πρακτική
δ. Όταν η πράξη είναι ευμενής για τον/την διοικούμενο

239. Η επάρκεια της αιτιολογίας κρίνεται από τα δικαστήρια:
α. Μόνο ως προς την ύπαρξη αυτής ή μη
β. Ουσιαστικά στο πλαίσιο του ελέγχου νομιμότητας
γ. Μόνο ως προς τη σκοπιμότητα
δ. Κρίνεται δικαστικά μόνο κατά περίπτωση του είδους της πράξης

240. Αν η διοίκηση εκδώσει μια πράξει άνευ αιτιολογίας και ο/η πολίτης την προσβάλει, η διοίκηση δύναται να την ανακαλέσει αυτεπαγγέλτως:
α. Όχι, οφείλει να αναμείνει τη δικαστική απόφαση
β. Μόνο εάν η προθεσμία ακύρωσης έχει παρέλθει
γ. Μόνο εάν η πράξη είναι ευμενής για τον διοικούμενο
δ. Ναι, δύναται να την ανακαλέσει και να εκδώσει νέα αιτιολογημένη πράξη

241. Η υποχρέωση ανάρτησης διοικητικών πράξεων στο διαδίκτυο (πρόγραμμα ΔΙΑΥΓΕΙΑ):
α. Αφορά μόνο στις εσωτερικές διοικητικές οδηγίες
β. Υποκαθιστά τον τρόπο δημοσίευσης στο Φ.Ε.Κ.
γ. Αφορά μόνο σε πράξεις ιδιωτικού δικαίου της διοίκησης
δ. Αποτελεί πρόσθετη υποχρέωση διαφάνειας

242. Η έλλειψη νόμιμης κοινοποίησης ατομικής διοικητικής πράξης συνεπάγεται:
α. Την ακυρότητα της πράξης
β. Το ανυπόστατο της πράξης

γ. γ. Τη μη θέση της σε ισχύ και τη μη έναρξη των προθεσμιών προσφυγής
δ. δ. Τον χαρακτήρα της ως σχέδιο πράξης

243. Αν η διοίκηση εκδώσει πράξη που απαιτεί δημοσίευση, αλλά την κοινοποιήσει μόνο στον ενδιαφερόμενο, η πράξη:
α. Δεν παράγει έννομα αποτελέσματα έναντι κανενός
β. Παράγει πλήρη έννομα αποτελέσματα
γ. Παράγει έννομα αποτελέσματα μόνο έναντι του ενδιαφερομένου
δ. Είναι αυτοδικαίως άκυρη

244. Δύναται το αποφασίζον όργανο να εκδώσει πράξη διαφορετική από την απλή γνώμη:
α. Όχι, δεσμεύεται από αυτήν
β. Ναι, με ειδική αιτιολογία για τη διαφωνία του
γ. Όχι, εκτός αν η απλή γνώμη είναι προδήλως μη σύννομη
δ. δ. Ναι, κατόπιν έγκρισης ανώτερου ιεραρχικά οργάνου

245. Αν τελική διοικητική πράξη εκδοθεί χωρίς την απαιτούμενη σύμφωνη γνώμη, πάσχει από:
α. Πλάνη περί τα πράγματα
β. Αναρμοδιότητα
γ. Παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας
δ. Παράβαση της αρχής της αναλογικότητας

246. Δύναται ένα διοικητικό όργανο να ανακαλέσει γνωμοδότησή του:
α. Μόνο κατόπιν σχετικής δικαστικής απόφασης
β. Δεν είναι δυνατή η ανάκληση
γ. Ελευθέρως, πριν την έκδοση της τελικής πράξης
δ. Μόνο εάν η τελική πράξη έχει ακυρωθεί

247. Ποιος αποφασίζει για την άρση διαφωνίας μεταξύ οργάνου σύμφωνης γνώμης και αποφασίζοντος οργάνου:
α. Το όργανο που έχει την πρωτοβουλία εκκίνησης της διαδικασίας
β. Ο Συνήγορος του Πολίτη
γ. Η ιεραρχικά προϊσταμένη αρχή, εκτός αν άλλως ορίζεται στο νόμο
δ. Το δικαστήριο

248. Η παράλειψη αναφοράς στα πρακτικά συλλογικού οργάνου ότι λήφθηκε υπόψη η απαιτούμενη γνώμη:
α. Δεν επηρεάζει τον νόμιμο χαρακτήρα της πράξης
β. Καθιστά την πράξη αυτοδικαίως άκυρη
γ. Καθιστά την πράξη ακυρώσιμη λόγω παράβασης ουσιώδους τύπου ή αιτιολογίας
δ. Εγείρει θέμα πειθαρχικής ευθύνης

249. Ποια από τις παρακάτω περιπτώσεις αποτελεί εξαίρεση στον κανόνα του «εύλογου χρόνου» για την ανάκληση παράνομων ευμενών πράξεων;
α. Η πράξη αφορά σε διορισμό δημοσίου υπαλλήλου
β. Η πράξη εκδόθηκε κατόπιν ψευδών δηλώσεων ή απάτης του διοικουμένου
γ. Η πράξη έχει ήδη εκτελεστεί

δ. Η πράξη αφορά σε χορήγηση άδειας λειτουργίας καταστήματος

250. Πότε αρχίζει να μετρά ο «εύλογος χρόνος» για την ανάκληση παράνομης ευμενούς πράξης:

α. Από την ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης στον διοικούμενο
β. Από την ημερομηνία που η διοίκηση έλαβε γνώση του μη σύννομου χαρακτήρα της πράξης
γ. Από την ημερομηνία έκδοσης της πράξης
δ. Από την ημερομηνία που παρήλθε άπρακτη η προθεσμία δικαστικής προσβολής της πράξης

251. Το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης πρέπει να ασκείται και κατά τη διαδικασία ανάκλησης διοικητικής πράξης:

α. Μόνο εφόσον το ζητήσει εγγράφως ο/η διοικούμενος/η
β. Όχι, ποτέ
γ. Ναι, πάντα
δ. Ναι, εάν η ανάκληση είναι δυσμενής για τον/την διοικούμενο/η

252. Η διοίκηση έχει υποχρέωση να ανακαλέσει μια παράνομη δυσμενή πράξη, ακόμη και αν ο/η διοικούμενος/η δεν έχει ασκήσει ένδικα μέσα;

α. Όχι, αν παρέλθει η προθεσμία προσβολής της πράξης
β. Ναι, εφόσον είναι προφανής ο μη σύννομος χαρακτήρας της πράξης
γ. Ναι, η υποχρέωση τήρησης της νομιμότητας είναι διαρκής
δ. Μόνο εφόσον έχει εκδοθεί σχετική γνωμάτευση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (ΝΣΚ)

253. Ποιος από τους παρακάτω λόγους δεν μπορεί να στοιχειοθετήσει νόμιμη ανάκληση διοικητικής πράξης:

α. Το μη σύννομο της πράξης
β. Η ψευδής δήλωση διοικουμένου/ης
γ. Η αλλαγή του προσώπου του αρμόδιου οργάνου
δ. Λόγος δημοσίου συμφέροντος

254. Τι ορίζεται σε περίπτωση ανάκλησης πράξης που αφορά σε «ειδικά προσωπικά δεδομένα»:

α. Υποχρέωση τήρησης του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης
β. Αυστηρότερες προθεσμίες ανάκλησης
γ. Η διοίκηση οφείλει να ενημερώσει την Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (ΑΠΔΠΧ)
δ. Απαγόρευση ανάκλησης

255. Το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης εφαρμόζεται και κατά την εξέταση της αίτησης θεραπείας:

α. Πάντα, ανεξαρτήτως περιεχομένου
β. Όχι, μόνο στην αρχική διοικητική πράξη

γ. Ναι, αν η απόφαση επί της αίτησης θεραπείας είναι δυσμενέστερη της αρχικής πράξης

δ. Ποτέ

256. Ποιο από τα παρακάτω αποτελεί σύννομο λόγο μη χορήγησης διοικητικού εγγράφου σε ενδιαφερόμενο/η;

α. Το έγγραφο αφορά στην ιδιωτική ζωή τρίτου

β. Η γνώση του περιεχομένου του εγγράφου δύναται να δυσχεράνει την έρευνα αρχών για πιθανή τέλεση αδικήματος

γ. Το έγγραφο είναι υπηρεσιακό σημείωμα

δ. Όλες οι υπόλοιπες απαντήσεις

257. Η «παράκαμψη της ιεραρχίας» κατά την έκδοση μιας διοικητικής πράξης καθιστά την πράξη:

α. Μη εκτελεστού χαρακτήρα

β. Ανυπόστατη

γ. Έγκυρη, μόνο εάν ο τελικός υπογράφων είναι ανώτερος ιεραρχικά

δ. Ακυρώσιμη

258. Δραστηριότητα που δύναται να παραχωρηθεί από το Δημόσιο σε ιδιώτες:

α. Η εθνική άμυνα

β. Η αστυνόμευση

γ. Το σωφρονιστικό σύστημα

δ. Η παραγωγή αγαθών και υπηρεσιών και η παροχή τους στο ευρύ κοινό για την ικανοποίηση βασικών αναγκών

259. Η/Ο Γενική/ός Γραμματέας υπουργείου επιλέγεται από:

α. Την/τον Πρωθυπουργό και την/τον οικεία/ο Αναπληρώτρια/ωτή Υπουργό για τετραετή θητεία

β. Την/τον Πρωθυπουργό και την/τον οικεία/ο Υπουργό, και είναι μετακλητή/ός υπάλληλος

γ. Την/τον οικεία/ο Υπουργό, και είναι μετακλητή/ός υπάλληλος

δ. Την/τον οικεία/ο Υπουργό και την/τον οικεία/ο Υφυπουργό για τριετή θητεία ανανεώσιμη άπαξ

260. Στην αρμοδιότητα της Ολομέλειας της Βουλής ΔΕΝ ανήκει:

α. Η ψήφιση του Απολογισμού του Κράτους

β. Η ψήφιση του Γενικού Ισολογισμού του Κράτους

γ. Ο Ισολογισμός και ο Απολογισμός της Βουλής

δ. Η εκτέλεση του Κρατικού Προϋπολογισμού

261. Τα Δημόσια Νομικά Πρόσωπα είναι μορφές οργάνωσης της Δημόσιας Διοίκησης που:

α. Διέπονται πάντα από το Δημόσιο Δίκαιο

β. Δεν διέπονται από την αρχή της νομιμότητας που εφαρμόζεται σε σχέση με τη δράση της Δημόσιας Διοίκησης
γ. Μπορεί να διέπονται και από το Ιδιωτικό Δίκαιο
δ. Διέπονται πάντα από το Δημόσιο Δίκαιο και μπορεί να διέπονται και από το Ιδιωτικό Δίκαιο

262. Οι γνωμοδοτήσεις του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους αποτελούν:
α. Εκτελεστές διοικητικές πράξεις
β. Πράξεις ηπίου δικαίου
γ. Εκτελεστές διοικητικές πράξεις μετά την έγκρισή τους από τον/ην Υπουργό
δ. Γνωμοδοτήσεις που δεσμεύουν την υπηρεσία, η οποία τις ζήτησε, μετά την αποδοχή τους από τον/ην αρμόδιο/α Υπουργό

263. Ποιο από τα παρακάτω είναι διφυές νομικό πρόσωπο:
α. Η Ολομέλεια Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδας
β. Η Εθνική Αρχή Διαφάνειας
γ. Οι συνταγματικά κατοχυρωμένες Ανεξάρτητες Αρχές
δ. Η Τράπεζα της Ελλάδος

264. Οι συνταγματικά κατοχυρωμένες Ανεξάρτητες Αρχές υπόκεινται:
α. Σε ιεραρχικό έλεγχο
β. Σε κοινοβουλευτικό και δικαστικό έλεγχο
γ. Σε διοικητική εποπτεία
δ. Μόνο σε δικαστικό έλεγχο

265. Όργανα Διοίκησης της Εθνικής Αρχής Διαφάνειας (ΕΑΔ) είναι το :
α. Συμβούλιο Διοίκησης και ο/η Εθνικός/ή Συντονιστής/ίστρια
β. Συμβούλιο Διοίκησης και ο/η Διοικητής/ήτρια
γ. Διοικητικό Συμβούλιο και ο/η Ειδικός/ή Γραμματέας
δ. Διοικητικό Συμβούλιο και ο/η Γενικός/ή Επιθεωρητής/ήτρια

266. Ποιο ή ποια από τα κατωτέρω όργανα ασκούν συμβουλευτικές ή αποφασιστικές αρμοδιότητες για τη διοίκηση;
α. Το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους
β. Το Συμβούλιο της Επικρατείας και το Ελεγκτικό Συνέδριο
γ. Το Ελεγκτικό Συνέδριο και το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους
δ. Το Συμβούλιο της Επικρατείας, το Ελεγκτικό Συνέδριο και το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους

267. Η διοικητική διαίρεση της Ελλάδας διαμορφώνεται με κριτήριο:
α. Την τοπική ιστορία κάθε περιοχής
β. Με βάση της εντολές της Ευρωπαϊκής Ένωσης
γ. Τις γεωοικονομικές, κοινωνικές και συγκοινωνιακές συνθήκες
δ. Την επιθυμία των κατοίκων της περιοχής

268. Τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου:
α. Έχουν διοικητική και περιουσιακή αυτοτέλεια

β. Δεν έχουν διοικητική αυτοτέλεια
γ. Ιδρύονται και από την ιδιωτική πρωτοβουλία δ.
Διέπονται από την αρχή του κλειστού αριθμού

269. Τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου συστήνονται με νόμο ή κανονιστική πράξη της Διοίκησης:

α. Ενώ τα δημόσια νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου ιδρύονται με βάση τις διατάξεις του εμπορικού δικαίου
β. Ενώ τα δημόσια νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου ιδρύονται με βάση τις διατάξεις του αστικού δικαίου
γ. Όπως εξάλλου και τα δημόσια νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου
δ. Ενώ τα δημόσια νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου ιδρύονται με βάση τις διατάξεις του ιδιωτικού δικαίου

270. Ο/Η Γραμματέας της Αποκεντρωμένης Διοίκησης:

α. Είναι μόνιμος/η δημόσιος/α υπάλληλος
β. Είναι επικεφαλής και προϊστάμενος/η όλων ανεξαιρέτως των αποκεντρωμένων κρατικών υπηρεσιών που λειτουργούν εντός της περιφέρειας της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης
γ. Είναι μετακλητός/η υπάλληλος
δ. Επιλέγεται από τη Διάσκεψη των Προέδρων της Βουλής

271. Οι Κεντρικοί Αυτοτελείς Πόροι που μεταβιβάζονται από τον κρατικό προϋπολογισμό στους ΟΤΑ:

α. Διατίθενται αποκλειστικά και μόνο για τη χρηματοδότηση επενδύσεων
β. Είναι οι πόροι των δήμων από τα ανταποδοτικά τέλη
γ. Προέρχονται από έσοδα φόρων που εισπράττει το κράτος και αποδίδει στους ΟΤΑ
δ. Αποδίδονται μόνο στους φτωχότερους δήμους

272. Η κρατική εποπτεία στις πράξεις των δήμων ασκείται:

α. Από τον/ην Περιφερειάρχη
β. Από το Περιφερειακό Συμβούλιο
γ. Από τον/η Συνήγορο του Πολίτη
δ. Από τον/η Γραμματέα της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης

273. Οι κανονιστικές αποφάσεις του δήμου:

α. Εκδίδονται από τον/ην Δήμαρχο
β. Λαμβάνονται από το δημοτικό συμβούλιο με την απόλυτη πλειοψηφία των μελών του
γ. Λαμβάνονται από το δημοτικό συμβούλιο και εγκρίνονται από τον/η Δήμαρχο
δ. Αποστέλλονται υποχρεωτικά στο/η Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης προς έλεγχο σκοπιμότητας

274. Το Σύνταγμά μας προβλέπει:

α. Την αρμοδιότητα των ΟΤΑ για τον χωροταξικό σχεδιασμό
β. Την επιβολή πειθαρχικών ποινών στους αιρετούς από διοικητικά δικαστήρια
γ. Την άμεση εκλογή των αιρετών

δ. Τη δημιουργία αναγκαστικών συνδέσμων ΟΤΑ

275. Γενική αρμοδιότητα έχει στους δήμους:

α. Ο/Η δήμαρχος
β. Το δημοτικό συμβούλιο
γ. Η δημοτική επιτροπή
δ. Ο/Η κάθε αντιδήμαρχος για τον τομέα ευθύνης του/της

276. Η προσβολή αποφάσεων του Δημάρχου με προσφυγή:

α. Μπορεί να γίνει από οποιοδήποτε πρόσωπο χωρίς να απαιτείται έννομο συμφέρον
β. Γίνεται ενώπιον του/της Γραμματέα/ως της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης
γ. Γίνεται ενώπιον της Ειδικής Επιτροπής Εποπτείας
δ. Γίνεται απευθείας στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια

277. Οι αντιπεριφερειάρχες:

α. Εκλέγονται άμεσα στο αξίωμά τους
β. Δεν ασκούν αρμοδιότητες του περιφερειακού συμβουλίου
γ. Συμμετέχουν όλοι/ες στην περιφερειακή επιτροπή
δ. Δεν είναι μέλη του περιφερειακού συμβουλίου

278. Ως Γραμματέας Αποκεντρωμένης Διοίκησης μπορεί να επιλεγεί:

α. Τόσο δημόσιος/α υπάλληλος όσο και ιδιώτης
β. Μόνο ιδιώτης
γ. Μόνον δημόσιος/α υπάλληλος
δ. Καταρχήν δημόσιος/α υπάλληλος και κατ' εξαίρεση ιδιώτης

279. Στις τοπικές υποθέσεις περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα πεδία δημόσιας πολιτικής:

α. Ανάπτυξη, περιβάλλον, απασχόληση, παιδεία, πολιτική προστασία
β. Ανάπτυξη, απασχόληση, πολιτισμός, δημόσια τάξη, δικαιοσύνη
γ. Περιβάλλον, πολιτισμός, αθλητισμός, πολιτική προστασία, δημόσια τάξη
δ. Αθλητισμός, παιδεία, δικαιοσύνη, κοινωνική αλληλεγγύη, αγροτική ανάπτυξη

280. Η τοπική αυτοδιοίκηση στην Ελλάδα:

α. Διαθέτει κανονιστική αυτονομία
β. Διαθέτει οικονομική αυτοτέλεια
γ. Διαθέτει φορολογική αυτοτέλεια
δ. Έχει γενική αρμοδιότητα για τις δημόσιες υποθέσεις

281. Ο/Η δήμαρχος είναι ο/η προϊστάμενος/η:

α. Όλων των υπηρεσιών και των υπαλλήλων του δήμου
β. Όλων των υπηρεσιών του δήμου καθώς και των νομικών του προσώπων
γ. Όλων των υπαλλήλων του δήμου χωρίς όμως να έχει πειθαρχική δικαιοδοσία επί αυτών
δ. Μόνο των Γενικών Διευθυντών/ριών του δήμου

282. Τα ανταποδοτικά τέλη των δήμων:

α. Μπορούν να καλύπτουν μόνο τα κόστη μισθοδοσίας
β. Πρέπει να καλύπτουν το κόστος των αντίστοιχων υπηρεσιών
γ. Προσφέρουν έσοδα τα οποία μπορούν να καλύψουν τα κόστη και άλλων υπηρεσιών. Για παράδειγμα τα έσοδα από το τέλος ύδρευσης να καλύψουν μέρος του κόστους των παιδικών σταθμών
δ. Αποδίδονται κατά το ήμισυ στην οικεία Αποκεντρωμένη Διοίκηση

283. Οι πειθαρχικές ποινές σε αιρετά όργανα ΟΤΑ:
α. Επιβάλλονται από ειδικό πειθαρχικό συμβούλιο που αποτελείται κατά πλειοψηφία από εκπροσώπους ενώσεων ΟΤΑ
β. Επιβάλλονται υποχρεωτικά όταν καταδικασθεί ο αιρετός/ η αιρετή από ποινικό δικαστήριο σε πρώτο βαθμό για κακούργημα ή πλημμέλημα.
γ. Επιβάλλονται με τη σύμφωνη γνώμη συμβουλίου που αποτελείται κατά πλειοψηφία από τακτικούς δικαστές
δ. Επιβάλλονται από τον/ην Υπουργό Εσωτερικών με τη σύμφωνη γνώμη του/της Συντονιστή/ριας της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης

284. Ένας Οργανισμός Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ), προκειμένου να φέρει σε πέρας την αποστολή του με αποτελεσματικό τρόπο, απαιτείται να διαθέτει τα απαιτούμενα για τον σκοπό αυτόν μέσα οργανωτικοδιοικητικής, οικονομικής και λειτουργικής φύσης. Τα ως άνω αναφέρονται στην αρχή:
α. Της διαφάνειας και λογοδοσίας
β. Της πληρότητας και αποκλειστικότητας
γ. Της επάρκειας και καταλληλότητας
δ. Της συνεργασίας και του συντονισμού

285. Οι αυτοτελείς ή αποκεντρωμένες δημόσιες υπηρεσίες δύνανται να:
α. Υπάγονται οργανωτικά σε ορισμένο Υπουργείο
β. Υπάγονται οργανωτικά σε ορισμένο Υπουργείο και να χαίρουν δημοσιονομικής αυτοτέλειας
γ. Υπάγονται οργανωτικά σε ορισμένο Υπουργείο και να χαίρουν διοικητικής αυτοτέλειας
δ. Υπάγονται οργανωτικά σε ορισμένο Υπουργείο και να χαίρουν δημοσιονομικής και διοικητικής αυτοτέλειας

286. Η συμμετοχή των πολιτικών κομμάτων στις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές:
α. Απαγορεύεται από το άρθρο 29 του Συντάγματος
β. Έχει απαγορευθεί με σχετική απόφαση του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου
γ. Απαγορεύεται από τη σχετική νομοθεσία
δ. Απαγορεύεται στις δημοτικές αλλά επιτρέπεται στις περιφερειακές εκλογές

287. Οι Περιφέρειες ασκούν αρμοδιότητες:
α. Μόνο για τοπικές υποθέσεις
β. Για τοπικές αλλά και για κρατικές υποθέσεις
γ. Για όλες ανεξαιρέτως τις υποθέσεις που διεκπεραίωναν οι κρατικές περιφέρειες έως το 2010
δ. Αποκλειστικά για υποθέσεις που ανήκουν στο Υπουργείο Εσωτερικών

288. Στους ΟΤΑ, αιρετό όργανο με εκτελεστικό ρόλο είναι:

α. Ο/Η Δήμαρχος αλλά όχι ο/η Περιφερειάρχης
β. Ο/Η Δήμαρχος και ο/η Περιφερειάρχης
γ. Η δημοτική επιτροπή
δ. Ο/Η Πρόεδρος του δημοτικού συμβουλίου

289. Η υποβολή υποψηφιοτήτων στις δημοτικές εκλογές επιτρέπεται μόνο για:

α. Μεμονωμένους/ες υποψήφιους/ες δημοτικούς συμβούλους
β. Μεμονωμένους/ες υποψήφιους/ες δημάρχους
γ. Συνδυασμούς με επικεφαλής υποψήφιο/α δήμαρχο
δ. Συνδυασμούς που περιλαμβάνουν υποψήφιες γυναίκες δημοτικούς συμβούλους σε ποσοστό τουλάχιστον 50% του συνόλου

290. Η εξουσιοδότηση υπογραφής από τον/η δήμαρχο σε δημοτικό/ή υπάλληλο:

α. Απαγορεύεται διότι οδηγεί σε νόσφιση εξουσίας
β. Συνεπάγεται την αποκλειστική, πλέον, άσκηση της σχετικής αρμοδιότητας από τον δημοτικό/ή υπάλληλο
γ. Δεν εμποδίζει τον/η δήμαρχο να ασκεί και ο ίδιος/α τη σχετική αρμοδιότητα
δ. Προβλέπεται μόνο για κάλυψη έκτακτων και απρόβλεπτων αναγκών (λ.χ. εξαιτίας ασθένειας του/της δημάρχου)

291. Η κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ των δύο βαθμών αυτοδιοίκησης:

α. Γίνεται υποχρεωτικά με ενιαίο τρόπο σε ολόκληρη τη χώρα
β. Μπορεί να γίνεται με διαφορετικό τρόπο στις νησιωτικές περιοχές
γ. Γίνεται με αποκλειστικό κριτήριο την αποτελεσματικότητα
δ. Γίνεται με απόφαση του/της Γραμματέα/ως σε κάθε αποκεντρωμένη διοίκηση της χώρας

292. Η εποπτεία στις πράξεις των δημοτικών και περιφερειακών αρχών συνίσταται:

α. Πρωταρχικά σε έλεγχο νομιμότητας και κατ' εξαίρεση σε έλεγχο σκοπιμότητας
β. Αποκλειστικά σε έλεγχο νομιμότητας
γ. Σε έλεγχο νομιμότητας από τον/τη Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης και σε έλεγχο σκοπιμότητας από τον/την Υπουργό Εσωτερικών
δ. Σε ιεραρχικό έλεγχο νομιμότητας και ουσίας

293. Γενική αρμοδιότητα για τα θέματα της περιφέρειας έχει:

α. Ο/η Γενικός/ή Γραμματέας της Περιφέρειας
β. Ο/η Περιφερειάρχης
γ. Το Περιφερειακό Συμβούλιο
δ. Η Περιφερειακή Επιτροπή

294. Της εντολής πληρωμής δημόσιας δαπάνης έπεται:

α. Η αναγνώριση της δαπάνης
β. Η ανάληψη της δαπάνης
γ. Ο έλεγχος της δαπάνης
δ. Η πληρωμή της δαπάνης

295. Ο έλεγχος δημόσιων συμβάσεων μεγάλης οικονομικής αξίας ανήκει:

α. Στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους
β. Στο Υπουργικό Συμβούλιο
γ. Στο Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο
δ. Στο Ελεγκτικό Συνέδριο

296. Ο κρατικός προϋπολογισμός ως πολιτειακή πράξη έχει την ακόλουθη σημασία:

α. Λογιστική
β. Πολιτική
γ. Νομική
δ. Όλες οι λοιπές απαντήσεις

297. Ο κρατικός προϋπολογισμός είναι:

α. Τυπικός νόμος
β. Ουσιαστικός νόμος
γ. Διοικητική πράξη
δ. Εξουσιοδότηση προς την κυβέρνηση για την εκτέλεση συγκεκριμένων υποχρεώσεων

298. Αποτελεί αρχή που διέπει τον κρατικό προϋπολογισμό:

α. Η αρχή της ενότητας
β. Η αρχή της κρατικής κυριαρχίας
γ. Η αρχή της χρηστής διοίκησης
δ. Η αρχή της προστατευομένης εμπιστοσύνης του/της διοικουμένου/ης

299. Σε τι συνίσταται η κατά το Σύνταγμα μειωμένη δημοσιονομική πρωτοβουλία της Βουλής:

α. Στη μη δυνατότητά της με πρόταση νόμου να αυξήσει σε βάρος του Δημοσίου κρατικές δαπάνες, που προορίζονται για μισθό, σύνταξη ή γενικά για όφελος κάποιου προσώπου
β. Στην αρχή της φειδωλής διαχείρισης, που πρέπει να διέπει τον προϋπολογισμό της
γ. Στην αρχή της ισοσκέλισης μεταξύ εσόδων και δαπανών του προϋπολογισμού της
δ. Όλες οι λοιπές απαντήσεις

300. Η διοικητική πράξη, με την οποία προσδιορίζονται τα δικαιώματα των πιστωτών του Δημοσίου, καλείται:

α. Εκκαθάριση δαπάνης
β. Εντολή δαπάνης
γ. Ανάληψη δαπάνης
δ. Πληρωμή δαπάνης

301. Κύριος φορέας για τη διαχείριση και την εκτέλεση του κρατικού προϋπολογισμού είναι:

α. Το Ελεγκτικό Συνέδριο
β. Ο/Η Πρωθυπουργός
γ. Ο/Η Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών
δ. Ο/Η Πρόεδρος της Βουλής

302. Δημόσιες δαπάνες ΔΕΝ θεωρούνται:

α. Όσες εκτελούνται για την εκπλήρωση των δραστηριοτήτων της Κεντρικής Διοίκησης

β. Όσες ορίζονται σε νομοθετική ή κανονιστική διάταξη
γ. Όσες ορίζονται σε κανονιστικές πράξεις και βαρύνουν τους προϋπολογισμούς επιχορηγούμενων από τον κρατικό προϋπολογισμό φορέων
δ. Οι επιστροφές δημοσίων εσόδων που έχουν αχρεωστήτως εισπραχθεί

303. Τα αποτελέσματα εκτέλεσης του κρατικού προϋπολογισμού κάθε οικονομικού έτους, καθώς και οι υπερβάσεις πιστώσεων που υπήρξαν κατά το ίδιο έτος, αποτυπώνονται:
α. Στον Ισολογισμό του Κράτους
β. Στον Απολογισμό του Κράτους
γ. Στην Ετήσια Έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου
δ. Στην Ετήσια Έκθεση της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων